

Tabelle 5: Editionsvergleich zu Plutarchs Alkibiadesvita

Markus Klank

Autor (alphabetisch)	Zeit	Belegstellenangabe Teubner	Belegstelle (Stephanus-Zählung)	Zitat/Redewendung (+/-)	Kategorie
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Εἰς τὸ ἐναντίον, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 571–590; 387,31–388,3: τοσοῦτῳ γὰρ βελτίων ἢ νῦν ἀναχώρησις, ὅσῳ μάχας τε νενικηκότες, ὧς Ἀθηναῖοι, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰς Συρακοῦσας αὐτὰς παρὰ μικρὸν ἐλθόντες ἔχειν, εἴτα ἀντιπεσοῦσης τῆς τύχης ἀναστρέψομεν, ἀμφοῖν σημεία πᾶσιν ἀνθρώποις καταλιπόντες, τῆς τε ἐπὶ τῶν ἀγόνων εὐψυχίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς καιροὺς εὐαρμοστίας, καὶ οὔτε Συρακοσίων οὔτε Σελινουντίων οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἐκεῖ κομπάσεται καθ' ἡμῶν οὐδ' ὡς ἐξήλασεν ἔξει λέγειν.</p>	210a	–	Redewendung
Aelius Aristides	2. Jh.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7	210a	–	Rede–

tides	n. Chr.	<p>τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Λευκτρικὸς δ' (ὑπὲρ Θηβαίων δεῦτερος), ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 684–695; 463,33–35: εἰ γὰρ ἐφ' οἷς πρότερον βουλήσονται συμμάχοις ἡμῖν χρῆσθαι, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἡγεῖσθαι βουλήσονται.</p>			wendung
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Παναθηναϊκός, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 150–320; 154,14–21: πρὸς δὲ τοῦτοις Κορινθίων διὰ Μεγαρέας παρωξυμμένων καὶ πολεμούντων καὶ κατὰ γῆν</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>καὶ κατὰ θάλατταν, Ἐπιδαυρίων δὲ καὶ Σικυωνίων σὺν Κορινθίοις ἐξεταζομένων, Ναξίων δὲ καὶ Θασίων καὶ Καρυστίων κακῶς περὶ τῆς συμμαχίας βουλευομένων, καλούντων δὲ Φωκέων, καλούντων δ' αὖ Λακεδαιμονίων, θαυμαστοῦ δὲ κύκλου πραγμάτων ὄντος κατὰ τὴν Ἑλλάδα:</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Παναθηναϊκός, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 150– 320; 159,21–27: ὡς δὲ ἐδόκει τῷ δαίμονι μήπω ταῦτα ἀποχρῆν τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐτι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν κλυσθῆναι τὰς πόλεις, καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐπελθεῖν πολεμίους, τοὺς δ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐκπλεῦσαι κατὰ συμφοράς, τίς Ἑλλήνων ἢ τίς βαρβάρων ἐστὶν ὅστις τὸ ἐξ ἴσου τοῖς ἀπὸ τῆσδε τῆς πόλεως ἐτέρους ἂν ἔχοι λέγειν;</p>	210a	–	Rede- wendung
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Παναθηναϊκός, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 150–320; 174,15–24: ὁ δὲ δὴ μάλιστα ἄξιον τῆς ἐκείνων φύσεως ἀγασθῆναι καὶ κρεῖττον ἢ κατ' ἄνθρωπον ἠγήσασθαι, ἐξὸν γὰρ αὐτοῖς ἀκολουθοῦντας ἔχειν Λακεδαιμονίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἢ περιδεῖν ἐπὶ κεφαλὴν ὠσθέντας, συμμάχων, περιοίκων, οἰκετῶν, ἀπάντων ἐπανεστηκότων, ἐπὶ τοῖς ἴσοις ἐδέξαντο, καὶ πορευομένης ὥσπερ φλογὸς τῆς Θηβαίων δυνάμεως ἐπὶ τὴν πόλιν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Πελοποννήσου μόνοι καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων προστάντες ἐκώλυσαν.</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλάσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Din-</p>	210a	–	Rede-wendung

		dorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 157,13–16: οὔτοι δὲ, φησὶ, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνίκων τοὺς πολεμίους, καὶ τοσοῦτους αἰχμαλώτους εἶλον αὐτῶν ὅσοις ἔργον ἦν καὶ τοῖς ἄπασιν ἀντιστῆναι.			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 158,2–9: ἄρ' οὖν ταῦτα ἂν οὕτω κατείργαστο, ἢ νίκας οὕτω πολλὰς καὶ λαμπρὰς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐφεξῆς ἀνηρεῖτο, εἰ δουλεύειν ἠξίου τῷ πλήθει καὶ μὴ τοῦναντίον εἰς ὅσον ἐξῆν ἦρχεν ἀκριβέστατα, ἢ κόσμου καὶ τάξεως χωρὶς ἦγε τὸ στρατόπεδον καὶ συνεχώρει πᾶν ὃ βούλοιντο, ἀλλὰ μὴ πανταχοῦ πᾶσαν φροντίδα καὶ πρόνοιαν ἐποιεῖτο εὐταξίας καὶ εὐαρμοστίας αὐτῶν καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντα ὑπάρχειν εὐκόλου αὐτῷ;	210a	–	Rede-wendung
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ	210a	–	Rede-wendung

		<p>πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 191,23–25: οὐκοῦν τῶν μὲν Ἀθηναίων μονωθέντων, τῶν δ' Ἑλλήνων ἀνόνητα πονούντων, λοιπὸν ἦν ἅπαντα ἔχεσθαι σιωπῇ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 197,6–18: εἰ γὰρ πολλοστημόριον τῆς κατὰ γῆν δυνάμεως ὑπολειφθὲν παρέσχεν ὁμως θόρυβον τοῖς Ἑλλησι, καὶ ταῦτ' ἤδη παραδειγμάτων αὐτοῖς καὶ</p>	210a	–	Redewendung

		<p>κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν έστηκότων, ὄσφ κρείττοσιν εἶναι προσῆκει τῶν βαρβάρων, καὶ προσέτι ὑπάρχου βασιλέως, ἀλλ' οὐκ αὐτοῦ βασιλέως ἐμμείναντος, ἧ που τὸν πυρφόρον οὐδ' ἂν εἶς ἔγνω πρὸς ἅπαντας μὲν ἀγωνιζόμενον, ἀλλ' οὐ μέρος, βασιλέως δ' ἐφεστῶτος τοῖς πράγμασιν, οὐδενὸς δὲ ὡς γ' ἐν τοῖς παροῦσιν ὄτφ θαρρήσουσιν ὑπάρχοντος, κακῶν δ' ἀπαθοῦς καὶ μετ' ἐλπίδων ἀκραιφνῶν ἐπιόντος τοῦ στρατοῦ, καὶ τῶ περὶ τὰς Πύλας ἔργφ προεπηρμένου, καὶ μόνον οὐκ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχοντος ὅτι καὶ τούτους πάντας αὐτίκα δὴ κεῖσθαι δεήσει.</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 – 33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῶ δήμφ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Din- dorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 199,26– 200,11: ἄτοπον δέ μοι φαίνε ται, εἰ μὲν συμμάχους τινὰς ἦ φρούριον προῦδοσαν, ἦ ναῦν μίαν ἢ δύο, ἢ φυγῆς αἰτίοι τισιν ἢ θανάτου κατέστησαν, πολλοῖς ἂν καὶ πικνοῖς ἐλαύνειν αὐτοῦς τοῖς ῥήμασι καὶ μετ' Εὐρυβάτου καὶ Φρυνώνδου καταλέγειν, ὥσπερ τὸν Ἀρχέλαον</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>κακοδαίμονα δὴ που καὶ ἄθλιον προσείρηκεν, ἀποκτείναντα οὖς οὐ προσῆκεν, ἐπεὶ δ' ἅπαντας μὲν ἠλευθέρωσαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν προκινδυνεύοντες, ἔσωσαν δὲ οὐ μόνον τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἑαυτοῦς παρακαταθεμένων, ἀλλὰ καὶ πόλεις καὶ χώραν καὶ πολιτείαν καὶ ἔθνη καὶ νόμους καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆν τοῦ γένους, ἀνδρείας δὲ καὶ δικαιοσύνης οὐδ' ὅτιοῦν ἀπέλιπον, μείζω δὲ ἢ παρέλαβον παρέδωσαν τὴν Ἑλλάδα, τοῖς δὲ θεοῖς πρέποντα χαριστήρια τούτων ἀπήγαγον, διεγένοντο δ' ὡς εἰπεῖν πανηγυρίζοντες καὶ ταῖς πράξεις καὶ τοῖς πολιτεύμασι καὶ φανερὰν ἅπασιν τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν, ἣν εἰς τε θεοὺς καὶ ἀνθρώπους εἶχον, κατέστησαν, τῆς Μιθραϊκοῦ καὶ Θεαρίωνος μοίρας αὐτοῦς ἀξιοῦν εἶναι:</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὲς τύχη πονηρὰ καὶ φθονερῶς δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Ῥοδίους περὶ ὁμοιοῦς, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 824–844; 564,5–9: παραλαβόντες δὲ τὴν ἀρχὴν, ἕως μὲν μίαν γνώμην εἶχον, ἀντεῖχον μικροῦ δεῖν ἅπασιν ἀνθρώποις καὶ κατὰ γῆν καὶ</p>	210a	–	Redewendung

		κατὰ θάλατταν, ἐπεὶ δὲ διέστησαν, τὰ μὲν τείχη κατέσκαψαν, τὰς δὲ ναῦς παρέδωκαν.			
Aeneas Tacticus	4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 25,13,1 –25,14,1: ἐπεὶ δὲ πραττόντων ταῦτα τῶν Ἀθηναίων ἦκε γράμματα πάλιν παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, φυλάττεσθαι κελεύοντος τὸν Φρύνιχον ὡς προδιδόντα τοῖς πολεμίοις τὸν ναύσταθμον, ἠπίστησαν, οἰόμενοι τὸν Ἀλκιβιάδην, εἰδότα σαφῶς τὴν τῶν πολεμίων παρασκευὴν καὶ διάνοιαν, ἀποχρησθαι πρὸς τὴν τοῦ Φρυνίχου διαβολὴν οὐκ ἀληθῶς. Frag.ausgabe: Poliorcetica, ed. A. Dain and A.-M. Bon, Énée le tacticien. Poliorcétique. Paris: Les Belles Lettres, 1967: 1–91; 6prol,3,1–4: Ὁ δὲ ἔμπειρος, γνοὺς τὴν τῶν πολεμίων παρασκευὴν καὶ πλῆθος καὶ πορείας καὶ τὴν ἄλλην κίνησιν τοῦ στρατεύματος, οὕτω τὴν ἀλήθειαν ἐμφανιεῖ.	205c	–	–
Andokides	5.–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: De mysteriis, ed. G. Dalmeyda, Andocide. Discours. Paris: Les Belles Lettres, 1930 (repr. 1966); 146,6–147,7: Οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις πώποτε ὑμῶν παριῶν τὴν οἰκίαν	210a	–	Rede- wendung

		<p>τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἡ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν παθῶν ὑπ' ἐκείνων, οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχειρίσαντες τὰ ὑμέτερα οὐδὲν [ἄν] πώποτε ὄφλον, οὐδ' ἡμάρτηται οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε ὑμῖν εἰς ἡμᾶς, οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη αἰεὶ τῷ δεομένῳ.</p>			
Andokides	5.–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 – 33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De pace, ed. G. Dalmeyda, Andocide. Discours. Paris: Les Belles Lettres, 1930 (repr. 1966); 17,5–8: Πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν καὶ τοῖς συμμάχοις πολεμεῖν ἤρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, νῦν δ' αὐτοῖς ἐκ τῆς εἰρήνης οὐδέτερον τούτων ὑπάρχει.</p>	210a	–	Rede-wendung
Antiphon	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 3,1,1: Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λαιδορίαις (fr.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Thalheim (post F. Blass), Antiphontis orationes et fragmenta. Leipzig: Teubner, 1914 (repr. Stuttgart: 1982): 108–127. fr.</p>	193a	+ (das eigentliche Zitat kommt erst nach	Charakter, Person (Demokrates, Perikles)

	<p>1-79, 138-185. Περί τῆς μεταστάσεως (frr. 1-6): pp. 108-111. Περί ἀνδραποδισμοῦ (fr. 7): p. 111. Πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία (frr. 8-14): pp. 111-112. Ἐπιτροπικὸς <κατὰ> Καλλιστράτου (fr. 15): p. 112. Ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει (fr. 16): p. 112. Πρὸς τῆς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογία (frr. 17-20): p. 113. Κατὰ Λαισποδίου (frr. 21-24): p. 113. Περί τοῦ Λινδίων φόρου (frr. 25-33): pp. 113-114. Ὑπὲρ Μύρρου (frr. 34-35): pp. 114-115. Πρὸς Νικολέα περὶ ὄρων (frr. 36-45): pp. 115-116. Παρανόμων κατηγορία (fr. 46): p. 116. Πρὸς Πολύευκτον (fr. 47): p. 116. Κατὰ πρυτάνεως [Dub.] (fr. 48): p. 116. Περί τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου (frr. 49-56): pp. 116-118. Πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν (frr. 57-59): pp. 118-119. Ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα <ὑβρεως> (fr. 60): p. 119. Κατὰ Φιλίνου (frr. 61-64): p. 119. Πρὸς Φίλιππον ἀπολογία [Dub.] (fr. 65): p. 120. Ἀλκιβιάδου λοιδορία (frr. 66-67): pp. 120-121. Προοίμια καὶ ἐπίλογοι (frr. 68-70): p. 121. Ῥητορικαὶ τέχναι [Dub.] (frr. 71-76): pp. 121-122. Fragmenta incertae sedis (frr. 77-79): pp. 122-123. Fragmenta dubia (frr. 138-185): pp. 123-127. fr. 1a: P. Geneva inv. 264 bis-267. Dup. partim 0028 007. Dup. partim ANTI-PHON Soph. (1147 003); 6,66/67,1-6: {ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΟΙΔΟΡΙΑΙ} Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαῖς γέγραπται, ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτη τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἀποκηρύττειν Ἀρίφρονος Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπῶν, εἰ μὲν τέθνηκεν, ἡμέρα μιᾷ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι</p>		<p>diesem Ab- schnitt)</p>	
--	---	--	------------------------------------	--

		πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι:			
Antiphon	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 3,1,2–3,2,1: γέγραπται, ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτην τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἐπικηρύττειν Ἀρίφρονος, Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπῶν, εἰ μὲν τέθνηκεν, ἡμέρα μᾶ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι, καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθῶν τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαίστρᾳ ξύλῳ πατάξας.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Thalheim (post F. Blass), Antiphontis orationes et fragmenta. Leipzig: Teubner, 1914 (repr. Stuttgart: 1982): 108–127. frr. 1–79, 138–185. Περὶ τῆς μεταστάσεως (frr. 1–6): pp. 108–111. Περὶ ἀνδραποδισμοῦ (fr. 7): p. 111. Πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία (frr. 8–14): pp. 111–112. Ἐπιτροπικός <κατὰ> Καλλιστράτου (fr. 15): p. 112. Ἐπιτροπικός Τιμοκράτει (fr. 16): p. 112. Πρὸς τῆς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογία (frr. 17–20): p. 113. Κατὰ Λαισποδίου (frr. 21–24): p. 113. Περὶ τοῦ Λινδίων φόρου (frr. 25–33): pp. 113–114. Ὑπὲρ Μύρρου (frr. 34–35): pp. 114–115. Πρὸς Νικολέα περὶ ὄρων (frr. 36–45): pp. 115–116. Παρανόμων κατηγορία (fr. 46): p. 116. Πρὸς Πολύευκτον (fr. 47): p. 116. Κατὰ πρυτάνεως [Dub.] (fr. 48): p. 116. Περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου (frr. 49–56): pp. 116–118. Πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν (frr. 57–59): pp. 118–119. Ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα <ὑβρεως> (fr. 60): p. 119. Κατὰ Φιλίνου (frr. 61–64): p. 119.</p>	193a	+	Charakter, Person (Demokrates, Perikles)

		<p>Πρὸς Φίλιππον ἀπολογία [Dub.] (fr. 65): p. 120. Ἀλκιβιάδου λοιδορία (frr. 66–67): pp. 120–121. Προοίμια καὶ ἐπίλογοι (frr. 68–70): p. 121. Ῥητορικὰ τέχνη [Dub.] (frr. 71–76): pp. 121–122. Fragmenta incertae sedis (frr. 77–79): pp. 122–123. Fragmenta dubia (frr. 138–185): pp. 123–127. fr. 1a: P. Geneva inv. 264 bis–267. Dup. partim 0028 007. Dup. partim ANTI-PHON Soph. (1147 003); 6,66/67,6–8: καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθούντων τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαίστρα ξύλῳ πατάξας.</p>			
Antiphon	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 3,1,2–3,2,1: γέγραπται, ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτην τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἐπικηρύττειν Ἀρίφρονος, Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπών, εἰ μὲν τέθνηκεν, ἡμέρα μιᾷ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι, καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθῶν τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαίστρα ξύλῳ πατάξας.</p> <p>Frag. Ausgabe: Fragmenta, ed. T. Thalheim (post F. Blass), Antiphontis orationes et fragmenta. Leipzig: Teubner, 1914 (repr. Stuttgart: 1982): 108–127. frr. 1–79, 138–185. Περὶ τῆς μεταστάσεως (frr. 1–6): pp. 108–111. Περὶ ἀνδραποδισμοῦ (fr. 7): p. 111. Πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία (frr. 8–14): pp. 111–112. Ἐπιτροπικός <κατὰ> Καλλιστράτου (fr. 15): p. 112. Ἐπιτροπικός Τιμοκράτει (fr. 16): p. 112. Πρὸς τῆς Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογία (frr. 17–20): p. 113. Κατὰ Λαισποδίου (frr. 21–24): p. 113. Περὶ τοῦ Λινδίων φόρου (frr. 25–33): pp.</p>	193a	+	Charakter, Person (Demokrates, Perikles)

		<p>113–114. Ὑπὲρ Μύρρου (frr. 34–35): pp. 114–115. Πρὸς Νικολέα περὶ ὄρων (frr. 36–45): pp. 115–116. Παρὰ νόμων κατηγορία (fr. 46): p. 116. Πρὸς Πολύευκτον (fr. 47): p. 116. Κατὰ πρυτάνεως [Dub.] (fr. 48): p. 116. Περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου (frr. 49–56): pp. 116–118. Πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν (frr. 57–59): pp. 118–119. Ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα <ὑβρεως> (fr. 60): p. 119. Κατὰ Φιλίνου (frr. 61–64): p. 119. Πρὸς Φίλιππον ἀπολογία [Dub.] (fr. 65): p. 120. Ἀλκιβιάδου λοιδορία (frr. 66–67): pp. 120–121. Προοίμια καὶ ἐπίλογοι (frr. 68–70): p. 121. Ῥητορικὰ τέχνη [Dub.] (frr. 71–76): pp. 121–122. Fragmenta incertae sedis (frr. 77–79): pp. 122–123. Fragmenta dubia (frr. 138–185): pp. 123–127. fr. 1a: P. Geneva inv. 264 bis–267. Dup. partim 0028 007. Dup. partim ANTI-PHON Soph. (1147 003); 6,66/67,1–6: {ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΟΙΔΟΡΙΑΙ} Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαις γέγραπται, ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτη τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἀποκηρύττειν Ἀρίφρονος Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπὼν, εἰ μὲν τέθνηκεν, ἡμέρα μὲν διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι:</p>			
Antiphon	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 3,2,1–3,2,3: ἀλλὰ τοῦτοις μὲν οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεῦειν, ἅ γε λοιδορεῖσθαι τις αὐτῷ δι' ἔχθραν ὁμολογῶν εἶπεν.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Thalheim (post F. Blass), Antiphontis orationes et fragmenta. Leipzig: Teubner, 1914 (repr. Stuttgart: 1982): 108–127. frr. 1–79, 138–185. Περὶ τῆς</p>	193a	+	Charakter, Person (Demokrates, Perikles)

		<p>μεταστάσεως (frr. 1–6): pp. 108–111. Περί ἀνδραποδισμοῦ (fr. 7): p. 111. Πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία (frr. 8–14): pp. 111–112. Ἐπιτροπικός <κατὰ> Καλλιστράτου (fr. 15): p. 112. Ἐπιτροπικός Τιμοκράτει (fr. 16): p. 112. Πρὸς τῆς Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογία (frr. 17–20): p. 113. Κατὰ Λαισποδίου (frr. 21–24): p. 113. Περί τοῦ Λινδίων φόρου (frr. 25–33): pp. 113–114. Ὑπὲρ Μύρρου (frr. 34–35): pp. 114–115. Πρὸς Νικολέα περὶ ὄρων (frr. 36–45): pp. 115–116. Παρὰ νόμων κατηγορία (fr. 46): p. 116. Πρὸς Πολύευκτον (fr. 47): p. 116. Κατὰ πρυτάνεως [Dub.] (fr. 48): p. 116. Περί τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου (frr. 49–56): pp. 116–118. Πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν (frr. 57–59): pp. 118–119. Ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα <ὑβρεως> (fr. 60): p. 119. Κατὰ Φιλίνου (frr. 61–64): p. 119. Πρὸς Φίλιππον ἀπολογία [Dub.] (fr. 65): p. 120. Ἀλκιβιάδου λοιδορία (frr. 66–67): pp. 120–121. Προοίμια καὶ ἐπίλογοι (frr. 68–70): p. 121. Ῥητορικαὶ τέχνηαι [Dub.] (frr. 71–76): pp. 121–122. Fragmenta incertae sedis (frr. 77–79): pp. 122–123. Fragmenta dubia (frr. 138–185): pp. 123–127. fr. 1a: P. Geneva inv. 264 bis–267. Dup. partim 0028 007. Dup. partim ANTI-PHON Soph. (1147 003); 6,66/67,8–10: ἀλλὰ τοῦτοις μὲν οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεῦειν, ἅ γε λοιδορεῖσθαί τις αὐτῶ δι' ἔχθραν ὁμολογῶν εἶπεν.</p>			
Antisthenes	5.–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 1,3,1–1,3,8: λέγεται δ' οὐ κακῶς ὅτι τῆς Σωκράτους πρὸς αὐτὸν εἰρησίας καὶ φιλ[ανθρωπ]ίας οὐ μικρὰ πρὸς δόξαν ἀπέλαυεν, εἶγε Νικίου μὲν καὶ Δημοσθένους καὶ Λαμάχου καὶ Φορμίωνος	191f–192a	+	Charakter, Personen (Sokrates, Amykla,

		<p>Θρασυβούλου τε καὶ Θηραμένων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν γενομένων κατ' αὐτόν, οὐδενὸς οὐδ' ἡ μήτηρ ὀνόματος ἔτυχεν, Ἀλκιβιάδου δὲ καὶ τίτθην, γένος Λάκαιναν, Ἀμύκλαν ὄνομα, καὶ Ζώπυρον παιδαγωγὸν ἴσμεν, ὧν τὸ μὲν Ἀντισθένης, τὸ δὲ Πλάτων (Alcib).</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta varia, ed. F. Caizzi, Antisthenis fragmenta. Milan: Istituto Editoriale Cisalpino, 1966: 29–59. frr. 16–24b, 25–26, 28–39a, 40a–86, 88–101, 103–110, 111c–121. Φυσιογνωμονικός (fr. 16): p. 29. Προτρεπτικός (frr. 17–18d): p. 29. Κύρος (frr. 19–21b): p. 30. Ἡρακλῆς (frr. 22–24b, 25–26, 28): pp. 30–32. Κύρος ἢ περὶ βασιλείας vel Ἀλκιβιάδης (frr. 29a–33): pp. 32–34. Ἀσπασία (frr. 34–35): p. 34. Σάθων ἢ περὶ τοῦ ἀντιλέγειν (frr. 36–37b): pp. 34–35. Περὶ παιδείας ἢ περὶ ὀνομάτων (fr. 38): p. 35. Φυσικός (frr. 39a, 40a–40d): pp. 35–36. Περὶ οἴνου χρήσεως (fr. 41): p. 37. Ἀρχέλαος (fr. 42): p. 37. Πολιτικός (fr. 43): p. 37. Fragmenta incertae sedis (frr. 44a–86, 88–101, 103–110, 111c–121): pp. 38–59; 15,31a,1–4: Ἀλκιβιάδου δὲ καὶ τίτθην, γένος Λάκαιναν, Ἀμύκλαν ὄνομα, καὶ Ζώπυρον παιδαγωγὸν ἴσμεν, ὧν τὸ μὲν Ἀντισθένης, τὸ δὲ Πλάτων ἱστῶρηκε.</p>			Zopyros), Herkunft
Appianus	1.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Annibaica, ed. P. Viereck, A.G. Roos and E. Gabba, Appiani historia Romana, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1939 (repr. 1962 (1st edn. corr.)): 141–185; 7a,213,1–3: Τάραντα μὲν δὴ Ῥωμαῖοι τόνδε τὸν τρόπον ἀνέλαβον, εὐκαιρον ἐς πολέμους χωρίον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν:</p>			
Appianus	1.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bellum civile, ed. P. Viereck, Appian's Roman history, vols. 3–4 (ed. H. White). Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1913 (repr. 3:1964; 4:1961): 3:2–566; 4:2–616. *Lib. 1: vol. 3, pp. 2–226. *Lib. 2: vol. 3, pp. 230–514. *Lib. 3: vol. 3, pp. 518–566; vol. 4, pp. 2–136. *Lib. 4: vol. 4, pp. 140–372. *Lib. 5: vol. 4, pp. 376–616; 5,8Pr,72,5–18: λελύσθαι μὲν τὸν πόλεμον αὐτοῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ τὰς ἐμπορίας ἀκωλύτους εἶναι πανταχοῦ, Πομπήιον δὲ τὰς φρουρὰς ἐξαγαγεῖν, ὅσαι κατὰ τὴν</p>	210a	–	Rede-wendung

		Ἰταλίαν εἰσί, καὶ μηκέτι τοὺς ἀποδιδράσκοντας οἰκέτας ὑποδέχεσθαι μηδ' ἐφορμῆν ναυσι τὴν ἀκτὴν τῆς Ἰταλίας, ἄρχειν δὲ Σαρδοῦς καὶ Σικελίας καὶ Κύρνου καὶ ὄσων ἄλλων εἶχεν ἐς τότε νήσων, ἐς ὅσον ἄρχοιεν τῶν ἐτέρων Ἀντώνιος τε καὶ Καῖσαρ, πέμποντα Ῥωμαίοις τὸν ἐκ πολλοῦ τεταγμένον αὐταῖς φέρειν σῆτον, ἐπιλαβεῖν δὲ καὶ Πελοπόννησον ἐπὶ ταύταις, ὑπατεῦσαι δ' ἀπόντα, δι' ὅτου κρίνοι τῶν φίλων, καὶ τῆς μεγίστης ἱερωσύνης ἐς τοὺς ἱερέας ἐγγραφήναι.			
Aristophanes	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 1,7,1 – 1,7,3: 2 εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας: Frag.ausgabe: Vespae, ed. D.M. MacDowell, Aristophanes. Wasps. Oxford: Clarendon Press, 1971: 48–122; 44/1511: εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας:	192b	+	Charakter, Rhetorik
Aristophanes	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 16,3,2 – 16,3,3: 2 μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν: Frag.ausgabe: Ranae, ed. V. Coulon and M. van Daele, Aristophane, vol. 4. Paris: Les Belles Lettres, 1928 (repr. 1967 (1st edn. corr.)): 85–157; 1432a: Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν:	199a	+	Charakter, Politik
Aristophanes	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 16,3,2 – 16,3,3: 2 5 ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν, 1 ἔτι δὲ μᾶλλον τῇ ὑπονοίᾳ πιεζῶν (ran. Frag.ausgabe: Ranae, ed. V. Coulon and M. van Daele, Aristophane, vol. 4. Paris: Les Belles Lettres, 1928 (repr. 1967 (1st edn. corr.)): 85–157: 1–269 (1252a1–1342b34); 1425/1342: Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν:	199a	+	Charakter, Politik

<p>Aristoteles und Corpus Aristotelicum</p>	<p>4. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Politica, ed. W.D. Ross, Aristotelis politica. Oxford: Clarendon Press, 1957 (repr. 1964): 1–269 (1252a1–1342b34); 3,17,1327a,21a–25a: καὶ γὰρ πρὸς τὸ ῥᾶον φέρειν τοὺς πολέμους εὐβοηθήτους εἶναι δεῖ κατ' ἀμφοτέρω τούσ σωθησομένους, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ [πρὸς] τὸ βλάψαι τοὺς ἐπιτιθεμένους, εἰ μὴ κατ' ἄμφω δυνατόν, ἀλλὰ κατὰ θάτερον ὑπάρξει μᾶλλον ἀμφοτέρων μετέχουσιν.</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede- wendung</p>
<p>Chariton</p>	<p>2. Jh. n. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De Chaerea et Callirhoe, ed. W.E. Blake, Chari-</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede- wendung</p>

		tonis Aphrodisiensis de Chaerea et Callirhoe amatoriarum narrationum libri octo. Oxford: Clarendon Press, 1938: 1–127; 7,5,12,1f.: τῆς δὲ αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἢ μάχη συνήφθη.			
Claudius Ptolemaeus	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Phaseis, ed. J.L. Heiberg, Claudii Ptolemaei opera quae exstant omnia, vol. 2. Leipzig: Teubner, 1907: 3–67; 2/2,34–607,1 col 2/2–3 – 2col 2/2–3: Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος, χειμῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν .	210a	–	Rede- wendung
Claudius Ptolemaeus	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Phaseis, ed. J.L. Heiberg, Claudii Ptolemaei opera	210a	–	Rede- wendung

		<p>quae exstant omnia, vol. 2. Leipzig: Teubner, 1907: 3–67; 2/2,34–607,12col 2/2–3 – 13col 2/2–3: Δημοκρίτῳ χειμῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>			
Demokrit	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Diels and W. Kranz, Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn. Berlin: Weidmann, 1952 (repr. Dublin/Zurich: 1966): 130–224. frr. 1–300, 302, 304–309. fr. 300 = fragmenta Boli; 15/6,12tit–13tit: Athyr <ιζ> Δ_ωι χειμῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>	210a	–	Rede-wendung
Demosthenes	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Contra Poly-</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>clēm [Sp.], ed. W. Rennie, Demosthenis orationes, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1931 (repr. 1960): [1206–1227]; 4 ad 109,4–6 ad 109,1: καὶ τὸν μὲν καιρὸν τὸν συμβεβηκότα τῇ πόλει τότε οὐκ ἔμε δεῖ διεξελθεῖν, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἀναμνησθῆναι, ὅτι Τῆνος μὲν καταληφθεῖσα ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐξηνδραποδίσθη, Μιλτοκύθης δὲ ἀφειστήκει ἀπὸ Κότυος καὶ πρέσβεις ἐπεπόμφει περὶ συμμαχίας, βοηθεῖν κελεύων καὶ τὴν Χερρόνησον ἀποδιδούς, Προκοννήσιοι δὲ σύμμαχοι ὄντες ἰκέτευον ὑμᾶς ἐν τῷ δήμῳ βοηθῆσαι αὐτοῖς, λέγοντες ὅτι ὑπὸ Κυζικηνῶν κατέχονται τῷ πολέμῳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ μὴ περιδεῖν ἀπολομένους:</p>			
Demosthenes	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Epitaphius, ed. W. Rennie, Demosthenis orationes, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1931 (repr. 1960): [1388–1400]; 10 ad 109,1–4: ἐκεῖνοι τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐλθόντα μόνοι δις ἠμόναντο καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ διὰ τῶν ἰδίων κινδύνων κοινῆς σωτηρίας πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν αἵτιοι κατέστησαν.</p>	210a	–	Redewendung

<p>Diodorus Siculus</p>	<p>1. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 12(?),2,1,3–2,1: ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ τὴν ἡγεμονίαν ἠῤῥησαν, ὥστε ἄνευ Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων ἰδίᾳ μεγάλας δυνάμεις Περσικὰς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν κατηγωνίσαντο, καὶ τὴν περιβόητον Περσῶν ἡγεμονίαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐταπείνωσαν, ὥστε ἀναγκάσαι πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεις ἐλευθερῶσαι κατὰ συνθήκας.</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede- wendung</p>
<p>Diodorus Siculus</p>	<p>1. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede- wendung</p>

		<p>πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 12(?),23,2,1–6: ἐπὶ δὲ τούτων Θούριοι μὲν διαπολεμοῦντες πρὸς Ταραντίνους τὰς ἀλλήλων χώρας ἐπόρθουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολλὰς μὲν μικρὰς μάχας καὶ ἀκροβολισμοὺς ἐποίησαντο, ἀξιόλογον δὲ πρᾶξιιν οὐδεμίαν συνετέλεσαν.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλάσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 12(?),28,2,4–8: ταχὺ δ' ἀποστειλάντων Ἀθηναίων μὲν ἑξήκοντα τριήρεις, Χίων δὲ καὶ Μυτιληναίων τριάκοντα, μεγάλην ἔχων δύναμιν συνεστήσατο τὴν πολιορκίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, συνεχεῖς ποιούμενος προσβολάς.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer.</p>	210a	–	Rede- wendung

		*Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),10,4,1–5: ἐπὶ μὲν οὖν συχνὰς ἡμέρας οἱ Συρακόσιοι τῆ παρεμβολῆ τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν προσβάλλοντες οὐδὲν ἦνυον, τῶν Ἀθηναίων ἀγόντων ἡσυχίαν:			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),11,1,1–2,1: Τῶν δὲ Συρακοσίων ἐπημένων ταῖς ἐλπίσι διὰ τὸ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν τοὺς πολεμίους νενικηκέναι, παρῆν Εὐρυμέδων καὶ Δημοσθένης, καταπεπλευκότες μὲν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἐν δὲ τῷ παράπλῳ παρὰ Θουρίων καὶ Μεσσαπίων προσειληφότες συμμαχίαν.	210a	–	Rede– wendung
Diodorus Siculus	1. Jh.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος	210a	–	Rede–

	v. Chr.	<p>εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),13,1,1–2,1: Οἱ δὲ Συρακόσιοι παρά τινων αὐτομόλων πυθόμενοι τὴν αἰτίαν τοῦ ὑπερτεθεῖσθαι τὸν ἀπόπλουν, τὰς τε τριήρεις πάσας ἐπλήρωσαν, οὐσας ἑβδομήκοντα καὶ τέσσαρας, καὶ τὰς πεζὰς δυνάμεις ἐξαγαγόντες προσέβαλον τοῖς πολεμίοις καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			wendung
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),64,5,6–8: περὶ δὲ παρήγαγον ἰκανὴν δύναμιν, καὶ περιστρατοπεδεύσαντες τὸ φρούριον ἐπόρθουν ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλάσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–</p>	210a	–	Rede- wendung

		461; 3:1-497; 4:1-426; 5:1-336. *Lib. 1-4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5-12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13-15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16-18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19-20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),69,3,1-3: τὸ δὲ τελευταῖον αὐτὸν στρατηγὸν καταστήσαντες αὐτοκράτορα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν , ἀπάσας τὰς δυνάμεις ἐνεχείρισαν αὐτῷ.			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλάσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1-20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4-5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1-533; 2:1-461; 3:1-497; 4:1-426; 5:1-336. *Lib. 1-4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5-12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13-15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16-18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19-20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),78,6,1-7,1: ὁ δὲ Κόνων τοὺς μὲν εἰς τὰς τριήρεις ἐνεβίβασε καὶ κατὰ τὸν διέκπλουν ἀντιπρόρους κατέστησε, τοὺς δ' ἐπὶ τὰ μεγάλα πλοῖα διέταξε, τινὰς δ' ἐπὶ τὰς χηλὰς τοῦ λιμένος παρέπεμψεν, ὅπως πανταχόθεν	210a	-	Rede- wendung

		ἢ πεφραγμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 14(?),30,4,4–5,1: λαβόντες δὲ τῶν ἐπικώπων δύο πλοιάρια παρὰ τῶν Τραπεζουντίων, ἐλήστευον τοὺς περιοικοῦντας βαρβάρους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας,</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>στεφάνους μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 16(?),57,3,5–4,1: Διονύσιος Ἀθηναίων τῆ βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ εὖ μὲν πράττειν οὐκ ἐπιτήδειόν ἐστι γράφειν, ἐπεὶ τοὺς θεοὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἱεροσυλεῖτε καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ εἰς ἀνάθεσιν ὑφ' ἡμῶν τοῖς θεοῖς ἀπεσταλμένα παρελόμενοι κατεκόψατε καὶ περὶ τοὺς μεγίστους τῶν θεῶν ἠσεβήκατε, περὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν ἐν Δελφοῖς καὶ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνους μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel</p>	210a	–	Rede-wendung

		and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4-5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1-533; 2:1-461; 3:1-497; 4:1-426; 5:1-336. *Lib. 1-4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5-12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13-15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16-18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19-20: vol. 5, ed. Fischer; 19(?),p,1,56f.: Ως Πολύκλειτος ὁ Πτολεμαίου ναύαρχος ἐνίκησε τοὺς Ἀντι γόνου στρατηγοὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1-20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4-5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1-533; 2:1-461; 3:1-497; 4:1-426; 5:1-336. *Lib. 1-4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5-12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13-15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16-18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19-20: vol. 5, ed. Fischer; 19(?),36,1,1-2,1: ὃς τότε διελθὼν τὰ κατὰ Περραιβίαν στενὰ καὶ παραγενόμενος	210a	-	Rede- wendung

		<p>πλησίον τῆς Πύδνης τὴν μὲν πόλιν περιεχαράκωσεν ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν, παρὰ δὲ τῶν συμμαχεῖν βουλομένων μετεπέμπετο ναῦς καὶ βέλη παντοδαπὰ καὶ μηχανάς, διανοούμενος πολιορκεῖν τοὺς μετ' Ὀλυμπιάδος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>			
<p>Diodorus Siculus</p>	<p>1. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 – 33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 19(?),75,3,1–4,1: ἐφ' οἷς Ἀντίγονος δεινοπαθήσας δύναμιν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν πόλεων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, τοῦ μὲν στόλου ναύαρχον ἀποδείξας Μήδιον, τοῦ δὲ στρατοπέδου καταστήσας στρατηγὸν Δόκιμον.</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede-wendung</p>

Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τιμὴν τύχην πονηρᾶ καὶ φθονερῶν δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),45,5,4–6,1: Δημήτριος δ' ἐπιστήσας τοὺς πετροβόλους καὶ τὰς ἄλλας μηχανὰς καὶ τὰ βέλη προσέβαλλε τῇ Μουνυχίᾳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τιμὴν τύχην πονηρᾶ καὶ φθονερῶν δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),48,8,1–4: ὁ δὲ Δημήτριος ἀποσφαλεῖς τῆς ἐλπίδος οὐδ' ὡς ἔληγεν, ἀλλὰ προσεκαρτέρει τῇ πολιορκίᾳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, νομίζων τῷ χρόνῳ καταπολεμήσειν τοὺς πολεμίους.</p>			
<p>Diodorus Siculus</p>	<p>1. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερᾶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel.</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede- wendung</p>

		<p>*Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),83,3,4–4,1: εὐθὺς δὲ τῶν πειρατῶν καὶ τῶν ἄλλων τοὺς εὐθέτους ἐξέπεμψε πορθήσοντας τὴν νῆσον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1– 461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1– 336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),98,5,1–6,1: τοῦτους μὲν οὖν προσέταξεν ἡσυχῇ προσελθεῖν τῷ τείχει περὶ δευτέραν φυλακὴν, αὐτὸς δὲ διασκευάσας παρήγγειλε τοῖς ἐφ' ἐκάστῳ μέρει τεταγμένοις, ὅταν σημήνη, συναλαλάξαι καὶ προσβολὰς ποιεῖσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	–	Rede- wendung

Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 22(?),8,1b,2–5: ὅτι τούτου παρασκευάζο μένου πρὸς τὸν ἔκπλουν, τὰς Συρακόσας Καρχηδόνιοι ἐπολιόρκουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἑκατὸν ναυσὶν ἐφορμοῦντες τῷ μεγάλῳ λιμένι:</p>	210a	–	Rede- wendung
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 35,8,1–35,8,3: ὡς δὲ ταῦτ' ἤκου σεν ὁ Ἀλκιβιάδης ἐπανελθὼν εἰς Σάμον, ἀνήχθη παντὶ τῷ στόλῳ καὶ προῦκαλεῖτο τὸν Λύσανδρον.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr.</p>	211c	–	–

		Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 11(?),12,3,1–5: ὁ δὲ ταῖς τοῦ βασιλέως παραγγελίαις ἀκολουθῶν ἐκ Πύδνης τῆς Μακεδονικῆς ἀνήχθη παντὶ τῷ στόλῳ, καὶ κατέπλευσε τῆς Μαγνησίας πρὸς ἄκραν τὴν ὀνομαζομένην Σηπιτιάδα.			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 35,8,1–35,8,3: ὡς δὲ ταῦτ' ἤκου σεν ὁ Ἀλκιβιάδης ἐπανελθὼν εἰς Σάμον, ἀνήχθη παντὶ τῷ στόλῳ καὶ προῦκαλεῖτο τὸν Λύσανδρον. Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),111,3,1–4: μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ Δημήτριος παρασκευασάμενος πόρια πρὸς τὴν παρακομιδὴν τῶν τε στρατιωτῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς ἀνήχθη παντὶ τῷ στόλῳ καὶ κομισθεὶς διὰ νήσων κατέπλευσεν εἰς Ἐφεσον.	211c	–	–
Diogenes	2. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν	210a	–	Rede- wendung

		<p>πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Testimonia et fragmenta, ed. J. von Arnim, Stoicorum veterum fragmenta, vol. 3. Leipzig: Teubner, 1903 (repr. Stuttgart: 1968): 210–243. De rhetorica (frr. 91–126): pp. 235–243; 117,11–15: α(σι)λε<ὺ>ς εἶν(αι λέ γεται) καὶ στρατηγός κ(αὶ κατ)ᾶ (γῆ)ν καὶ κατὰ θάλα(τταν κα)ῖ ταμίας καὶ πρά(κτωρ καὶ τ)ᾶς ἄλλας κατὰ τρόπον (οἰκο)νομεῖν ἀρχάς, ἐπειδὴ (τὸν) πολιτικὸν ἐξ ἀνάγκης δεῖ καὶ τὴν ἀπάντων τ(οῦ)των ἔχειν ἐπιστήμην.</p>			
Dionysios von Halikar-nassos	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 2,6,1 –2,6,4: ἔτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγ γεσθαι καὶ συνᾶδειν, τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν ἕκαστον, τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον.</p> <p>Frag.ausgabe: De Isocrate, ed. H. Usener and L. Radermacher, Dionysii Halicarnasei quae exstant, vol. 5. Leipzig: Teubner, 1899 (repr. Stuttgart: 1965): 54–92; 20,18,17(10),13,–17: Ἰερώνυμος δὲ ὁ φιλόσοφος φησιν ἀναγνῶναι μὲν ἔν τινα δυνηθῆναι τοὺς λόγους αὐτοῦ καλῶς, δημηγορῆσαι δὲ τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν τόνον ἐπάραντα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κατασκευῇ μετὰ τῆς ἀρμοττοῦσης ὑποκρίσεως εἰπεῖν οὐ παντελῶς.</p>	192e	–	–
Dionysios von Halikar-nassos	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ</p>	210a	–	Rede-wendung

	<p>μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνους μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De Isocrate, ed. H. Usener and L. Radermacher, Dionysii Halicarnasei quae exstant, vol. 5. Leipzig: Teubner, 1899 (repr. Stuttgart: 1965); 20,18,17(10),9,47–64: πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις διεξελθὼν, ὅσα καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἐπιφανεστάτοις αὐτῶν ἐπράχθη κατὰ τοὺς πολέμους λαμπρὰ ἔργα, καὶ ὄσης αἰσχύνης ἄξια δράσουσι, καὶ ὡς καὶ διαβληθήσονται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἐπιλογισάμενος καὶ ὅτι πάντοθεν αὐτοῖς ἐπικουρία τις ἔσται τὸν ἀγῶνα ποιούμενοις καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ συμμάχων καὶ παρὰ πάντων ἀνθρώπων, οἷς ἐπίφθονος ἢ Θηβαίων δύναμις ἀύξομένη, καὶ τὴν κατέχουσαν ἀκοσμίαν καὶ ταραχὴν τὰς πόλεις ἐπιτροπευόντων τῆς Ἑλλάδος Βοιωτῶν ἐπιδειξάμενος, τελευτῶν, εἰ καὶ μηθὲν τούτων μέλλοι γίνεσθαι μηδ' ὑπολείποιτό τις ἄλλη σωτηρίας ἐλπίς, ἐκλιπεῖν κελεύει τὴν πόλιν, διδάσκων αὐτούς, ὡς χρὴ παιδῆς μὲν καὶ γυναικῆς καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον εἰς τε Σικελίαν ἐκπέμψαι καὶ Ἰταλίαν καὶ τὰ ἄλλα χωρία τὰ φίλια, αὐτούς δὲ καταλαβομένους τόπον, ὅστις ἂν ὀχυρώτατος ἦ καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιτηδειότατος, ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
--	--	--	--	--

<p>Duris von Samos</p>	<p>4.-3. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 32,1,1 –32,1,7: Ὁ δ' Ἀλκιβιάδης ἰδεῖν τε ποθῶν ἤδη τὰ οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις, νενικηκῶς τοὺς πολεμίους τοσαυτάκις, ἀνήχθη, πολλαῖς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλω κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους, ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρατημένων.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 469–488. fr. 1–83b; 64a,111–64a,711: Ὁ δ' Ἀλκιβιάδης, ἰδεῖν τε ποθῶν ἤδη τὰ οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις νενικηκῶς τοὺς πολεμίους τοσαυτάκις ἀνήχθη, πολλαῖς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλω κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους, ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρατημένων.</p>	<p>209b</p>	<p>+</p>	<p>milit. Leistung, Charakter</p>
<p>Duris von Samos</p>	<p>4.-3. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 32,2,1 –32,3,1: ἄ δὲ Δοῦρις ὁ Σάμιος (FGH 76 F 76), Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι, προστίθησι τούτοις, ἀυλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν πυθιονίην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην τὸν τῶν τραγωιδῶν ὑποκριτήν, στατοὺς καὶ Ξυστίδας καὶ τὸν ἄλλον ἐναγώνιον ἀμπεχομένους κόσμον, ἰστίφ δ' ἄλουργῶ τὴν ναυαρχίδα προσφέρεσθαι τοῖς λιμέσιν, ὥσπερ ἐκ μέθης ἐπικωμάζοντος, οὔτε Θεόπομπος οὔτ' Ἔφορος οὔτε Ξενοφῶν γέγραφεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὔτως ἐντρυφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ</p>	<p>209c</p>	<p>+</p>	<p>milit. Leistung, Charakter</p>

		<p>δεδιῶς κατήγετο, καὶ καταχθεις οὐ πρότερον ἀπέβη τῆς τριήρους, ἢ στὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἰδεῖν Εὐρυπτόλεμόν τε τὸν ἀνεψιὸν παρόντα καὶ τῶν ἄλλων φίλων καὶ οἰκείων συχνοὺς ἐκδεχομένους καὶ παρακαλοῦντας.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 469–488. fr. 1–83b; 64a, 811–64a, 1611: Ἄ δὲ Δοῦρις ὁ Σάμιος, Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι, προστίθησι τούτοις, ἀλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν Πυθιονίκην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην τὸν τῶν τραγωδιῶν ὑποκριτὴν, στατὸν καὶ Ξυστίδα καὶ τὸν ἄλλον ἐναγώνιον ἀμπεχόμενον κόσμον, ἰστίῳ δ' ἄλουργῶ τὴν ναυαρχίδα προσφέρεσθαι τοῖς λιμέσιν, ὥσπερ ἐκ μέθης ἐπικωμάζοντος, οὔτε Θεόπομπος οὔτ' Ἐφορος οὔτε Ξενοφῶν γέγραφεν:</p>			
Duris von Samos	4.–3. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 32,2,1 –32,3,1: ἃ δὲ Δοῦρις ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 76), Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι, προστίθησι τούτοις, ἀλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν πυθιονίκην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην τὸν τῶν τραγωδιῶν ὑποκριτὴν, στατοὺς καὶ Ξυστίδας καὶ τὸν ἄλλον ἐναγώνιον ἀμπεχομένους κόσμον, ἰστίῳ δ' ἄλουργῶ τὴν ναυαρχίδα προσφέρεσθαι τοῖς λιμέσιν, ὥσπερ ἐκ μέθης ἐπικωμάζοντος, οὔτε Θεόπομπος οὔτ' Ἐφορος οὔτε Ξενοφῶν γέγραφεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὔτως ἐντροφεῖσθαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ δεδιῶς κατήγετο, καὶ καταχθεις</p>	209c	+	milit. Leistung, Charakter

		<p>οὐ πρότερον ἀπέβη τῆς τριήρους, ἢ στὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἰδεῖν Εὐρυπτόλεμόν τε τὸν ἀνεψιὸν παρόντα καὶ τῶν ἄλλων φίλων καὶ οἰκείων συχνοὺς ἐκδεχομένους καὶ παρακαλοῦντας.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 469–488. fr. 1–83b; 64a,1611–64a,1811: οὐτ' εἰκὸς ἦν οὕτως ἐντρυφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον.</p>			
Ephoros	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 32,1,1 –32,1,7: Ὁ δ' Ἀλκιβιάδης ἰδεῖν τε ποθῶν ἤδη τὰ οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις, νενικηκῶς τοὺς πολεμίους τοσαυτάκις, ἀνήχθη, πολλαῖς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλω κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους, ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρατημένων.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, FGtH #70: 2A:43–109. fr. 191: P. Oxy. 13.1610; 2a 70 F,200a,1–6: ὁ δ' Ἀλκιβιάδης ἰδεῖν τε ποθῶν ἤδη τὰ οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις νενικηκῶς τοὺς πολεμίους τοσαυτάκις ἀνήχθη, πολλαῖς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλω κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους, ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρατημένων:</p>	209b	+ (entspricht dem Zitat von Duris von Samos)	milit. Leistung, Charakter
Ephoros	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 32,2,1 –32,3,1: ἦσαν γὰρ οὐκ ἐλάττους συναμφοτέραι διακοσίων.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta,</p>	209b	+ (entspricht dem Zitat)	milit. Leistung, Charakter

		FGrH #70: 2A:43–109. fr. 191: P. Oxy. 13.1610; 2a 70 F,200a,6: ἦσαν γὰρ οὐκ ἐλάττους συναμφοτέραι διακοσίων.		von Duris von Samos)	
Ephoros	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 32,2,1 –32,3,1: ἃ δὲ Δοῦρις ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 76), Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι, προστίθησι τούτοις, αὐλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν πυθιονίην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην τὸν τῶν τραγωδιῶν ὑποκριτήν, στατοὺς καὶ Ξυστίδας καὶ τὸν ἄλλον ἐναγώνιον ἀμπεχομένους κόσμον, ἰστίῳ δ' ἄλουργῶ τὴν ναυαρχίδα προσφέρεισθαι τοῖς λιμέσιν, ὥσπερ ἐκ μέθης ἐπικωμάζοντος, οὔτε Θεόπομπος οὔτ' Ἐφορος οὔτε Ξενοφῶν γέγραφεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὔτως ἐντρυφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ δεδιῶς κατήγετο, καὶ καταχθεις οὐ πρότερον ἀπέβη τῆς τριήρους, ἢ στὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἰδεῖν Εὐρυπτόλεμόν τε τὸν ἀνεψιὸν παρόντα καὶ τῶν ἄλλων φίλων καὶ οἰκείων συχνοὺς ἐκδεχομένους καὶ παρακαλοῦντας.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, FGrH #70: 2A:43–109. fr. 191: P. Oxy. 13.1610; 2a 70 F,200a,8–9: I 4) γέγραφεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὔτως ἐντρυφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον.</p>	209c	+ (entspricht dem Zitat von Duris von Samos)	milit. Leistung, Charakter
Euripides	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 11,3,2–11,3,5: κάλλιστον δ', ὃ μὴ δεῖς ἄλλος Ἑλλάνων, ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα, βῆναί τ' ἀπονητί δις στεφθέντ' ἐλαία κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.	196b	+	Finanzen (Preislied auf den exquisiten Rennstall

		<p>Frag.ausgabe: Epinicion in Alcibiadem (fragmenta), ed. D.L. Page, Poetae melici Graeci. Oxford: Clarendon Press, 1962 (repr. 1967 (1st edn. corr.)): 391. fr. 1-2; 1,2-6: καλὸν ἀνίκη, κάλλιστον δ', ὁ μήτις ἄλλος Ἑλλάνων, ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα<τα>, βῆναί τ' ἀπονητὶ Διὸς στεφθέντ' ἐλαίαι κάρυκι βοῶν παραδοῦναι.</p>			des Al- kibiades)
Harpocration	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλάσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Lexicon in decem oratores Atticos, ed. W. Dindorf, Harpocrationis lexicon in decem oratores Atticos, vol. 1. Oxford: Oxford University Press, 1853 (repr. Groningen: Bouma, 1969): 1-310; 141,15-142,3: τῆς Παμ φυλίας οὗτος ποταμός ἐστιν, ἔνθα Κίμων Ἀθηναίων στρατηγός καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνίκησε τοὺς Πέρσας, ὡς Θουκυδίδης ἐν α'!</p>	210a	-	Rede- wendung
Hellanikos	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 21,1,1-21,2,1: Τῶν οὖν δεθέντων καὶ φυλαττομένων ἐπὶ κρίσει τότε καὶ Ἀνδοκίδης ἦν ὁ ρήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς (FGrH 4 F 170b) εἰς τοὺς Ὀδυσσεύς ἀπογόνους ἀνήγαγεν.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, FGrH #4, #323a, #601a, #608a,</p>	201f	+	Person (Andoki- des) und dessen Herkunft

		#645a, #687a: 1A:107–152, *6–*8 addenda; 3B:41–50, 732–733; 3C:1–2, 190, 412–414. fr. 124b (PSI 1173): vol. 1A, p. *6 addenda. fr. 189 (P. Oxy. 10.1241): vol. 1A, p. 150. fr. 201 bis (P. Giss. 307v): vol. 1A, p. *7 addenda; 1a 4 F, 171a,2–4: τῶν οὖν δεθέντων καὶ φυλαττομένων ἐπὶ κρίσει τότε καὶ Ἀνδοκίδης ἦν ὁ ῥήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεύς ἀπογόνους ἀνήγαγεν.			
Hellanikos	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 21,1,1–21,2,1: Τῶν οὖν δεθέντων καὶ φυλαττομένων ἐπὶ κρίσει τότε καὶ Ἀνδοκίδης ἦν ὁ ῥήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς (FGrH 4 F 170b) εἰς τοὺς Ὀδυσσεύς ἀπογόνους ἀνήγαγεν. Frag.ausgabe: Fragmenta, FGrH #4, #323a, #601a, #608a, #645a, #687a: 1A:107–152, *6–*8 addenda; 3B:41–50, 732–733; 3C:1–2, 190, 412–414. fr. 124b (PSI 1173): vol. 1A, p. *6 addenda. fr. 189 (P. Oxy. 10.1241): vol. 1A, p. 150. fr. 201 bis (P. Giss. 307v): vol. 1A, p. *7 addenda; 3b 323a F, 25a,2–4: τῶν οὖν δεθέντων καὶ φυλαττομένων ἐπὶ κρίσει τότε καὶ <Ἀνδοκίδης ἦν ὁ ῥήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεύς ἀπογόνους ἀνήγαγεν.>	201f	+	Person (Andokides) und dessen Herkunft
Hieronimos	3. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 2,6,1 –2,6,4: ἔτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγ γεσθαι καὶ συνᾶδειν, τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν ἕκαστον, τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. F. Wehrli, Hieronimos von Rhodos. Kritolaos und seine Schüler [Die Schule des Aristoteles, vol. 10, 2nd edn. Basel: Schwabe,	192e	–	Redewendung

		1969]: 13–23. Ethica et teleologia: fr. 11–13, 15a–16, 18. Educatio: fr. 19–20. De ira: fr. 22–23. Περὶ ἐποχῆς: fr. 24. Περὶ μέθης: fr. 25–28. Περὶ ποιητῶν: fr. 29–33. Σποράδην ὑπομνήματα. Ἱστορικὰ ὑπομνήματα: fr. 34–49. Rhetorica: fr. 52a–52b. Theoria de perceptione: fr. 53; 52a,4–6: Ἰερῶν[υμο]ς δέ φησιν ἀναγνῶνα[ι μ]έν αὐτοῦ τοὺς λόγου[ς καλῶς] δυνήσεσθαι τιν[α], δη[μ]ηγορήσαι δὲ τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν τόνον ἐπαίροντα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κατ[α]σκευῇ [μετὰ] τ[ῆ]ς ἀρμοττο[ύ]σης ὑποκρίσεως εἰπεῖν οὐ παντελῶς.			
Hieronymos	3. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 2,6,1 –2,6,4: ἔτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθῆγ γεσθαι καὶ συνᾶδειν, τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν ἕκαστον, τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. F. Wehrli, Hieronymos von Rhodos. Kritolaos und seine Schüler [Die Schule des Aristoteles, vol. 10, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1969]: 13–23. Ethica et teleologia: fr. 11–13, 15a–16, 18. Educatio: fr. 19–20. De ira: fr. 22–23. Περὶ ἐποχῆς: fr. 24. Περὶ μέθης: fr. 25–28. Περὶ ποιητῶν: fr. 29–33. Σποράδην ὑπομνήματα. Ἱστορικὰ ὑπομνήματα: fr. 34–49. Rhetorica: fr. 52a–52b. Theoria de perceptione: fr. 53; 53a,2–4: Ἴσοκράτους) καλῶς, δημηγορήσαι δὲ τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν τόνον ἐπάραντα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κατασκευῇ μετὰ τῆς ἀρμοττοῦσης ὑποκρίσεως εἰπεῖν οὐ παντελῶς.	192e	–	Redewendung
Isokrates	5.–4. Jh. v.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ	210a	–	Redewendung

	Chr.	<p>Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Archidamus (orat. 6), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 2. Paris: Les Belles Lettres, 1938 (repr. 1967 (1st edn. rev. et corr.)): 175–205; 53,5–8: Γύλιππος δὲ Συρακοσίοις βοηθήσας οὐ μόνον ἐκείνους διέσωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τὴν κρατοῦσαν αὐτῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἄπασαν αἰχμάλωτον ἔλαβεν.</p>			
Isokrates	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Archidamus (orat. 6), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 2. Paris: Les Belles Lettres, 1938 (repr. 1967 (1st edn. rev. et corr.)): 175–205; 73,1–74,8: Φημί γὰρ χρῆναι τοὺς μὲν γονέας τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν ὄχλον τὸν ἄλλον ἐκ τῆς πόλεως ἐκπέμψαι, τοὺς μὲν εἰς Σικελίαν, τοὺς δ' εἰς Κυρήνην, τοὺς δ' εἰς τὴν ἠπειρον, ἄσμενοι δ' αὐτοὺς ἅπαντες οὗτοι δέξονται καὶ χώρα πολλῇ καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον εὐπορίαις, οἱ μὲν χάριν ἀποδιδόντες ὧν εὖ πεπόνθασιν, οἱ δὲ κομιεῖσθαι προσδοκῶντες ὧν ἂν προϋπάρξωσιν, ὑπολειφθέντας δὲ τοὺς βουλομένους καὶ δυναμένους κινδυνεύειν τῆς μὲν πόλεως ἀφῆσθαι καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων, πλὴν ὅς' ἂν οἴοι τ' ὄμειν ἀπενέγκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν, καταλαμβάνοντας δὲ χωρίον ὃ τι ἂν ἐχυρώτατον ἦ καὶ πρὸς τὸν πόλεμον συμφορώτατον, ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἕως ἂν παύσωνται τῶν ἡμετέρων ἀμφισβητοῦντες.</p>			
Isokrates	5.-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 – 33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De pace (orat. 8), ed. G. Mathieu, Isocrate. Discours, vol. 3. Paris: Les Belles Lettres, 1942 (repr. 1966): 12–51; 68,6–9: Οὐ πρότερον δ' ἐπαυσάμεθα πολεμοῦντες καὶ κινδυνεύοντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν πρὶν</p>	210a	–	Rede-wendung

		ἠθέλησαν Λακεδαιμόνιοι ποιήσασθαι τὰς συνθήκας τὰς περὶ τῆς αὐτονομίας.			
Isokrates	5.–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Evagoras (orat. 9), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 2. Paris: Les Belles Lettres, 1938 (repr. 1967 (1st edn. rev. et corr.)): 146–168; 54,7–10: ἄρχοντες γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς τοῦτ' ἀπληστίας ἦλθον ὥστε καὶ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιεῖν ἐπεχείρησαν.</p>	210a	–	Rede– wendung
Isokrates	5.–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Panathenaicus (orat. 12), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol.</p>	210a	–	Rede– wendung

		<p>4. Paris: Les Belles Lettres, 1962: 87-159; 157,1-158,10: Ἡγωνίσαντό τε γὰρ ὡς δυνατὸν ἄριστα πρὸς τὴν ἐκείνου δύναμιν, ταῦτά τε πράξασαι, προσῆκον αὐταῖς καὶ περὶ τῶν ἐχομένων βουλευσασθαι καλῶς, εἰς τοῦτ' ἦλθον οὐκ ἀνοίας, ἀλλὰ μανίας, ὥστε πρὸς μὲν τὸν ἐπιστρατεύσαντα καὶ βουληθέντα τῷ μὲν πόλεε τούτῳ παντάπασι ἀνελεῖν, τοὺς δ' ἄλλους Ἑλληνας καταδουλώσασθαι, πρὸς μὲν τὸν τοιοῦτον, κρατήσασαι ῥαδίως ἂν αὐτοῦ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰρήνην εἰς ἅπαντα συνεγράψαντο τὸν χρόνον ὥσπερ πρὸς εὐεργέτην γεγενημένον, φθονήσασαι δὲ ταῖς ἀρεταῖς ταῖς αὐτῶν, εἰς πόλεμον καταστᾶσαι πρὸς ἀλλήλας καὶ φιλονικίαν, οὐ πρότερον ἐπαύσαντο σφᾶς τ' αὐτὰς ἀπολλύουσαι καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας πρὶν κύριον ἐποίησαν τὸν κοινὸν ἐχθρὸν τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν εἰς τοὺς ἐσχάτους καταστῆσαι κινδύνους διὰ τῆς δυνάμεως τῆς Λακεδαιμονίων, καὶ πάλιν τὴν ἐκείνων διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας.</p>			
<p>Isokrates</p>	<p>5.-4. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Philippus (orat.</p>	<p>210a</p>	<p>-</p>	<p>Rede- wendung</p>

		5), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 4. Paris: Les Belles Lettres, 1962: 19-60; 47,1-7: Οἷτοι γὰρ ἄρχοντες τῶν Ἑλλήνων, οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν , εἰς τοσαύτην μεταβολὴν ἦλθον, ἐπειδὴ τὴν μάχην ἠττήθησαν τὴν ἐν Λεύκτροις, ὥστ' ἀπεστερήθησαν μὲν τῆς ἐν τοῖς Ἑλλήσι δυναστείας, τοιούτους δ' ἄνδρας ἀπώλεσαν σφῶν αὐτῶν, οἱ προηροῦντο τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν ἠττηθέντες ὢν πρότερον ἐδέσποζον.			
Isokrates	5-4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Philippus (orat. 5), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 4. Paris: Les Belles Lettres, 1962: 19-60; 62,1-63,5: Ἀτυχήσας γὰρ ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Ἑλλήσποντον οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τοὺς συνάρχοντας οἴκαδε μὲν ἀφικέσθαι κατησχύνθη, πλεύσας δ' εἰς Κύπρον χρόνον μὲν τινα περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν διέτριβεν, αἰσθόμενος δ' Ἀγησίλαον μετὰ πολλῆς δυνάμεως εἰς τὴν Ἀσίαν διαβεβηκότα καὶ πορθοῦντα τὴν χώραν οὕτω μεγ' ἐφρόνησεν, ὥστ' ἀφορμὴν οὐδεμίαν ἄλλην ἔχων πλὴν τὸ σῶμα καὶ τὴν	210a	-	Rede- wendung

		<p>διάνοιαν ἤλπισεν Λακεδαιμονίους καταπολεμήσειν ἄρχοντας τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ταῦτα πέμπων ὡς τοὺς βασιλέως στρατηγούς ὑπισχνεῖτο ποιήσειν.</p>			
Kleanthes	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 6,2,2-6,2,5: ἔλεγε τὸν ἐρώμενον ὑφ' ἑαυτοῦ μὲν ἐκ τῶν ὄτων κρατεῖσθαι, τοῖς δ' ἀντερασταῖς πολλὰς λαβὰς παρέχειν ἀθίκτους ἑαυτῷ, τὴν γαστέρα λέγων καὶ τὰ αἰδοῖα καὶ τὸν λαϊμόν:</p> <p>Frag.ausgabe: estimonia et fragmenta, ed. J. von Arnim, Stoicorum veterum fragmenta, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1905 (repr. Stuttgart: 1968): 103-137. Testimonia (frr. 463-480): pp. 103-106. Scripta (fr. 481): pp. 106-108. Placita (fr. 482): p. 108. Logica et rhetorica (frr. 483-492): pp. 108-110. Physica et theologica (frr. 493-551): pp. 110-125. Moralia (frr. 552-619): pp. 125-137; 614,1-4: Ὁ μὲν οὖν <Κλεάνθης> ἔλεγε τὸν ἐρώ μενον ὑφ' ἑαυτοῦ μὲν ἐκ τῶν ὄτων κρατεῖσθαι, τοῖς δ' ἀντερασταῖς πολλὰς λαβὰς παρέχειν ἀθίκτους ἑαυτῷ, τὴν γαστέρα λέγων καὶ τὰ αἰδοῖα καὶ τὸν λαϊμόν.</p>	194b-c	+	Charak- ter
Kritias	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,4-33,1,6: Τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκεκύρωτο, Κριτίου τοῦ Καλλιάρχου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐλεγείαις πεποίηκεν, ὑπομνησκῶν τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τούτοις (fr.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Diels and W. Kranz, Die Frag- mente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn. Berlin: Weidmann, 1952 (repr. Dublin/Zurich: 1966): 375-399. frr. 1-75. Fragmentum</p>	209e-f	+	Politik

		<p>hexametrum (fr. 1): pp. 375–376. Elegia (frr. 2–3): pp. 376–377. In Alcibiaden (frr. 4–5): pp. 377–378. Constitutio Lacedaemoniorum elegiaca (frr. 6–9): pp. 378–380. Testimonium (fr. 10): p. 380. Tennes (frr. 11–12): p. 381. Rhadamanthys (frr. 12a–15): pp. 381–382. Pirithous (frr. 15a–24): pp. 382–386. Sisyphus satyricus (fr. 25): pp. 386–389. Fragmenta dramatica incertae sedis (frr. 26–29): pp. 389–390. <Constitutio Atheniensium> (fr. 30): p. 390. Constitutio Thessalorum (fr. 31): p. 390. Constitutio Lacedaemoniorum (frr. 32–37): pp. 390–394. Constitutio incerta (fr. 38): p. 394. Aphorismi (fr. 39): p. 394. Homiliae (frr. 40–41a): p. 395. De natura amoris vel virtutum (fr. 42): pp. 395–396. Prooemia demegorica (fr. 43): p. 396. Prosaica incerta (frr. 44–73): pp. 396–399. Spuria vel dubia (frr. 74–75): p. 399; 5tit,4–5,1tit–3tit: 33 τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκεκύρωτο Κριτίου τοῦ Καλλαίσχρου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν <ταῖς Ἐλεγείαις> πεποίηκεν ὑπομιμνήσκων τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τοῦτοις:</p>			
Kritias	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,4–33,1,6: 4 γνώμην δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἄπασιν εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Diels and W. Kranz, Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn. Berlin: Weidmann, 1952 (repr. Dublin/Zurich: 1966): 375–399. frr. 1–75. Fragmentum hexametrum (fr. 1): pp. 375–376. Elegia (frr. 2–3): pp. 376–377. In Alcibiaden (frr. 4–5): pp. 377–378. Constitutio Lacedaemoniorum elegiaca (frr. 6–9): pp. 378–380. Testimonium (fr. 10):</p>	209f	+	Politik

		<p>p. 380. Tennes (frr. 11–12): p. 381. Rhadamanthys (frr. 12a–15): pp. 381–382. Pirithous (frr. 15a–24): pp. 382–386. Sisyphus satyricus (fr. 25): pp. 386–389. Fragmenta dramatica incertae sedis (frr. 26–29): pp. 389–390. <Constitutio Atheniensium> (fr. 30): p. 390. Constitutio Thessalorum (fr. 31): p. 390. Constitutio Lacedaemoniorum (frr. 32–37): pp. 390–394. Constitutio incerta (fr. 38): p. 394. Aphorismi (fr. 39): p. 394. Homiliae (frr. 40–41a): p. 395. De natura amoris vel virtutum (fr. 42): pp. 395–396. Prooemia demegorica (fr. 43): p. 396. Prosaica incerta (frr. 44–73): pp. 396–399. Spuria vel dubia (frr. 74–75): p. 399; 5tit,4–5,4tit–5tit: <γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.</p>			
Kritias	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,4–33,1,6: 4 γνώμην δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. M.L. West, Iambi et elegi Graeci, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1972: 52–56. frr. B2, 4–9; 5B2,1tit–3tit: γνώμην δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν εἶπον, καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε, σφραγίς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.</p>	209f	+	Politik
Kritias	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7: σφραγίς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται:</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. M.L. West, Iambi et elegi Graeci, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1972: 52–56. frr. B2, 4–9; 5B2,1tit–3tit: γνώμην δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν εἶπον, καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε, σφραγίς δ'</p>	209f	+	Politik

		ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.			
Longus	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὄλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Daphnis et Chloe, ed. G. Dalmeyda, Longus. Pastorales (Daphnis et Chloé). Paris: Les Belles Lettres, 1934 (repr. 1971): 2–106; 3p,2,3,1–7: Οἱ γὰρ Μηθυμναῖοι μαθόντες παρὰ τῶν ἐαλωκότων ὡς οὐδὲν ἴσασι Μιτυληναῖοι τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ γεωργοὶ καὶ ποιμένες ὑβρίζοντας τοὺς νεανίσκους ἔδρασαν ταῦτα, μετεγίνωσκον μὲν ὀξύτερα τολμήσαντες εἰς γείτονα πόλιν ἢ σωφρονέστερα, σπουδῆν δὲ εἶχον ἀποδόντες πᾶσαν τὴν ἀρπαγὴν ἀδεῶς ἐπιμίγνυσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.	210a	–	Redewen- dewen- dung
Memnon	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὄλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ	210a	–	Rede- wendung

		<p>γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 3. Paris: Didot, 1841–1870: 526–558. Prol.; frr. 1–60; 31t27/46,20–23: (24) δι' ἣν κατ' αὐτῶν Μιθριδάτης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐκίνει τὸν πόλεμον, εἰ καὶ τὸ πλέον Ῥόδιοι ἔσχον, ὡς καὶ αὐτὸν Μιθριδάτην ναυμαχοῦντα ἐγγὺς τοῦ ἁλῶναι ἐλθεῖν.</p>			
Onasander	1. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Strategicus, ed. W.A. Oldfather, A.S. Pease and J.B. Titchener, Aeneas Tacticus, Asclepiodotus, Onasander. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1923 (repr. 1962): 368–526; 6P,14T,1–5: Φροντιζέτω δὲ περὶ τε ἀγορᾶς καὶ τῆς τῶν ἐμπόρων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν παραπομπῆς, ἵν' ἀκινδύνου τῆς παρουσίας σφίσιν οὔσης ἀόκνως παρακομίζωσι τὸν εἰς τὰ ἐπιτήδεια φόρτον.</p>	210a	–	Rede- wendung
Philo	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>σύμπαν ἀναθεις αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Parasceuastica et poliorcetica, ed. H. Diels and E. Schramm, Exzerpte aus Philons Mechanik B. VII und VIII [Abhandlungen der preussischen Akademie der Wissenschaften, Philosoph.-hist. Kl., no. 12. Berlin: Reimer, 1920]: 17–84. Parasceuastica = Mathematica syntaxis, liber 7. Poliorcetica = Mathematica syntaxis, liber 8; 98,34–42: (24) ὅταν δὲ προσαχθῆ τὰ μηχανήματα παρακαλέσας τοὺς στρατιώτας καὶ τὴν αὐτὴν ἐπικήρυξιν τῆ προτέρᾳ συντελέσας ποιοῦ τὴν προσβολὴν πάντοθεν τῆς πόλεως καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐὰν ἔφαλον ἢ τι τοῦ τείχους, ἵνα φόβον τε ὡς πλεῖστον παρασκευάσης καὶ διασπάσης εἰς πολλὰ τοὺς ἔνδοθεν κινδυνεύοντας:</p>			
Philo	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεις αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Parasceuastica</p>	210a	–	

		et poliorcetica, ed. H. Diels and E. Schramm, Exzerpte aus Philons Mechanik B. VII und VIII [Abhandlungen der preussischen Akademie der Wissenschaften, Philosoph.-hist. Kl., no. 12. Berlin: Reimer, 1920]: 17–84. Parasceuastica = Mathematica syntaxis, liber 7. Poliorcetica = Mathematica syntaxis, liber 8; 98,42–45: (25) ἐνεργῆ δέ σοι τὰ βέλη πάντα ἔστω καὶ οἱ κριοὶ καὶ τὰ τρύπανα καὶ οἱ κόρακες καὶ αἱ ἐπιβάθραι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς τοὺς προσήκοντας τόπους:			
Philo Judaeus	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 26,9,1 –26,9,3: οὐ γὰρ ἦν ἄδηλον, ὅτι τοῖς ἑτέροις δύναμις τοσαύτη προσγενομένη τοὺς ἑτέρους ἀφηρεῖτο κομιδῇ τὸ κράτος τῆς θαλάττης. Frag.ausgabe: In Flaccum, ed. L. Cohn and S. Reiter, Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 6. Berlin: Reimer, 1915 (repr. De Gruyter, 1962): 120–154; 4,45,1t1–6t1: οὐ γὰρ ἦν ἄδηλον, ὅτι ἡ περὶ τὴν κατάλυσιν τῶν προσευχῶν φήμη λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας διαδοθήσεται μὲν εὐθὺς εἰς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ νομούς, δραμεῖται δ' ἀπὸ μὲν Αἰγύπτου πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἔθνη τὰ ἑῶα, ἀπὸ δὲ τῆς ὑποταίνιου καὶ Μαρείας, αἱ Λιβύης εἰσὶν ἀρχαί, πρὸς δυσμὰς καὶ ἔθνη τὰ ἐσπέρια:	206b	–	–
Philo Judaeus	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 26,9,1 –26,9,3: οὐ γὰρ ἦν ἄδηλον, ὅτι τοῖς ἑτέροις δύναμις τοσαύτη προσγενομένη τοὺς ἑτέρους ἀφηρεῖτο κομιδῇ τὸ κράτος τῆς θαλάττης. Frag.ausgabe: Legatio ad Gaium, ed. L. Cohn and S. Reiter, Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 6. Berlin: Reimer,	206b	–	–

		1915 (repr. De Gruyter, 1962): 155–223; 4,173,1t1–174,1t1: ὁ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον ὄνειροπολῶν, ἐν ᾧ παρόντος τοῦ δεσπότητος καὶ σὺν αὐτῷ σχεδὸν τι τῆς οἰκουμένης_οὐ γὰρ ἦν ἄδηλον, ὅτι κατὰ θεραπείαν Γαίῳ συνεισβαλεῖ τὸ δοκιμώτατον καὶ ὅσον τῶν πόλεων ὄψις ἐστὶν ἀναστὰν ἀπὸ περάτων αὐτῶν_ὕπὸ τῆς μεγίστης καὶ ἐνδοξοτάτης πόλεως τιμηθῆσεται, πάντα ὑπισχνεῖτο.			
Phrynichos	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 20,6,5 –20,7,3: 5 ὃ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάσσου μὴ πεσῶν σαυτὸν παρακρούση καὶ παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδα βουλομένῳ κακὸν τι δρᾶν. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. A. Meineke, Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1. Berlin: Reimer, 1839 (repr. De Gruyter, 1970); IFF,2tit,1–3: Ὁ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάττου, μὴ πεσῶν σαυτὸν παρακρούση, καὶ παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδα βουλομένῳ κακὸν τι δρᾶν.	201 d	+	Personen (Diokleidas, Teukros →Hermen-frevel)
Phrynichos	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 20,6,5 –20,7,3: 5 ὃ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάσσου μὴ πεσῶν σαυτὸν παρακρούση καὶ παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδα βουλομένῳ κακὸν τι δρᾶν. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Kock, Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1880: 369–391; tit 58/79,1– 58tit 58/79,3: {ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ} ὃ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάττου, μὴ πεσῶν σαυτὸν παρακρούση καὶ παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδα βουλομένῳ κακὸν τι δρᾶν.	201 d	+	Personen (Diokleidas, Teukros →Hermen-frevel)
Phrynichos	5. Jh.	Plut. Alk. 20,7,4 –20,7,5:	201 d	+	Personen

	v. Chr.	<p>Τεύκρω γὰρ οὐχὶ βούλομαι μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ Ξένῳ.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. A. Meineke, Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1. Berlin: Reimer, 1839 (repr. De Gruyter, 1970); IFF, 2tit, 4–5: Τεύκρω γὰρ οὐχὶ βούλομαι μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ Ξένῳ.</p>			(Di- okleidas, Teukros →Her- men- frel)
Phrynichos	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 20,7,4 –20,7,5: Τεύκρω γὰρ οὐχὶ βούλομαι μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ Ξένῳ.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Kock, Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1880: 369–391; tit 58/79,1–tit58 58/79,3: Τεύκρω γὰρ οὐχὶ βούλομαι μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ Ξένῳ.</p>	201 d	+	Personen (Di- okleidas, Teukros →Her- men- frel)
Phylarchos	3. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, FGrH #81: 2A:162–189. fr. 84: Dup. 1609 003 (fr. 694a). fr. 84: Dup. partim MACARIUS Hist. (2318 001) (fr. 1b). (Q: 8,287: Hexamet., Hist.); 2a/81/F,52a,13–16: Ἀντίγονος δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ ἡγεμῶν ἀναγορευθεὶς, οὐχ ὑπήκουσε πρὶν τὸν μισθὸν αὐτῷ τῆς</p>	210a	–	Rede- wendung

		ἡγεμονίας ὁμολογηθῆναι τὸν Ἀκροκόρινθον, ἀτεχνῶς τὸν Αἰσώπου μιμησάμενος κυνηγόν.			
Platon (Komödien-dichter)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 13,9,3 – 13,9,6: 4 καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Kock, Comicozum Atticorum fragmenta, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1880; 187t183/259,1–2.: καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια:	197b	+	Person (Hyberbolos →Ostrakismos)
Platon (Komödien-dichter)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 13,9,3 – 13,9,6: 4 καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. A. Meineke, Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.2. Berlin: Reimer, 1840 (repr. De Gruyter, 1970); Hyp, 2,1–2: Καίτοι πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια:	197b	+	Person (Hyberbolos →Ostrakismos)
Platon (Philosoph)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 – 33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Alcibiades ii [Sp.], ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901 (repr. 1967): St II.138a–151c; 148,3a,3–7:	210a	–	Redewendung

		βούλομαι δέ σοι καὶ ἕτερόν τι διηγῆσασθαι, ὃ ποτε ἤκουσα [τῶν πρεσβυτέρων] τινῶν, ὡς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις διαφορᾶς γενομένης συνέβαινεν αἰεὶ τῇ πόλει ἡμῶν ὥστε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὁπότε μάχη γένοιτο δυστυχεῖν καὶ μηδέποτε δύνασθαι κρατῆσαι:			
Platon (Philosoph)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907 (repr. 1967): St II.624a–969d; 692,3a,1–3: τὸ δ' αἰσχρὸν λέγω οὐχ ὡς οὐ νικῶντές γε οἱ τότε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καλᾶς νενικήκασι μάχας:	210a	–	Rede-wendung
Platon (Philosoph)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν	210a	–	Redewen-dung

		<p>αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907 (repr. 1967): St II.624a–969d; 742,3a,2–7: ἔστιν δὴ τοῦ νοῦν ἔχοντος πολιτικοῦ βούλησις, φαμέν, οὐχ ἦνπερ ἂν οἱ πολλοὶ φαίεν, δεῖν βούλεσθαι τὸν ἀγαθὸν νομοθέτην ὡς μεγίστην τε εἶναι τὴν πόλιν ἢ νοῶν εὖ νομοθετοῖ, καὶ ὅτι μάλιστα πλουσίαν, κεκτημένην δ' αὖ χρύσεια καὶ ἀργύρεια, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἄρχουσαν ὅτι πλείστων:</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 1,5,1–1,6,1: οὐ γάρ, ὡς Εὐριπίδης ἔλεγε, πάντων τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστίν, ἀλλὰ τοῦτ' Ἀλκιβιάδῃ μετ' ὀλίγων ἄλλων δι' εὐφυΐαν καὶ ἀρετὴν τοῦ σώματος ὑπῆρξε.</p> <p>Frag.ausgabe: Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a), ed. W. Nachstädt, Plutarchi moralia, vol. 2.1. Leipzig: Teubner, 1935 (repr. 1971): 1–109; 177,1A,1–2: τῶν γὰρ καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστίν.</p>	192a–b	+ 'Selbstzitat'	Aussehen (allgemein); Plut. nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 2,3,1–2,3,3: "δάκνεις ὃ Ἀλκιβιάδῃ καθάπερ αἱ γυναῖκες", „οὐκ ἔγωγε,, εἶπεν, "ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες.</p> <p>Frag.ausgabe: Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a), ed. W. Nachstädt, Plutarchi moralia, vol. 2.1. Leipzig: Teubner, 1935 (repr. 1971): 1–109; 186,3A,3–4: εἰπόντος δ' ἐκείνου 'δάκνεις ὡς αἱ γυναῖκες', 'οὐ μὲν οὖν' εἶπεν 'ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες.</p>	193c	+ 'Selbstzitat'	Charakter; Plut. nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.–2. Jh. n.	<p>Plut. Alk. 4,3,1–4,3,6: ταχὺ δὲ ποιησάμενος συνήθη καὶ</p>	193c	+ 'Selbstzitat'	Charakter; Plut.

	Chr.	<p>λόγων ἀκούσας οὐχ ἡδονὴν ἄνανδρον ἐραστοῦ θηρεύοντος οὐδὲ φιλήματα καὶ ψαύσεις προσαιτοῦντος, ἀλλ' ἐλέγχοντος τὰ σαθρὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ πιεζοῦντος τὸν κενὸν καὶ ἀνόητον τυφόν, 5 ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλος ὡς κλίνας πτερόν (Phryn.</p> <p>Frag.ausgabe: Pelopidas, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.2, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1968: 60–105; 29,11,1–4: οὗτος μέντοι τὴν δόξαν αὐτὴν καὶ τοῦ νομα καὶ τὸ πρόσχημα τῆς Ἑπαμεινώνδου στρατηγίας καταπλαγείς, 3 ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλος ὡς κλίνας πτερόν (Phryn.</p>		itat'	nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 4,3,6–4,4,5: 6 καὶ τὸ μὲν Σωκράτους ἡγήσατο πρᾶγμα τῷ ὄντι θεῶν ὑπηρεσίαν εἰς νέων ἐπιμέλειαν εἶναι καὶ σωτηρίαν, καταφρονῶν δ' αὐτὸς ἑαυτοῦ, θαυμάζων δ' ἐκεῖνον, ἀγαπῶν δὲ τὴν φιλοφροσύνην, αἰσχυρόμενος δὲ τὴν ἀρετὴν, ἐλάνθανεν εἰδῶλον ἔρωτος, ὡς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p> <p>Frag.ausgabe: Ad principem ineruditum (779d–782f), ed. H.N. Fowler, Plutarch's moralia, vol. 10. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1936 (repr. 1969): 52–70; 780,3A,3t1–5t1: Πολέμων γὰρ ἔλεγε τὸν ἔρωτα εἶναι "θεῶν ὑπηρεσίαν εἰς νέων ἐπιμέλειαν καὶ σωτηρίαν":</p>	193c–d	+ ,Selbstzitat'	Charakter; Plutarch verwendet hier zweimal die gleiche Phrase
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 4,3,6–4,4,5: 6 καὶ τὸ μὲν Σωκράτους ἡγήσατο πρᾶγμα τῷ ὄντι θεῶν ὑπηρεσίαν εἰς νέων ἐπιμέλειαν εἶναι καὶ σωτηρίαν, καταφρονῶν δ' αὐτὸς ἑαυτοῦ, θαυμάζων δ' ἐκεῖνον, ἀγαπῶν δὲ τὴν φιλοφροσύνην, αἰσχυρόμενος δὲ</p>	193c–d	–	–

		<p>τὴν ἀρετὴν, ἐλάνθανεν εἰδωλον ἔρωτος, ὥς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p> <p>Frag.ausgabe: De esu carniū ii (996d–999b), ed. C. Hubert, Plutarchi moralia, vol. 6.1. Leipzig: Teubner, 1954 (repr. 1959): 105–112; 997,E,10t1–998,A,1t1: ἀλλ' ἡμεῖς σε, φήσουσι, θεασάμενοι τοῦ πατρὸς τεθνηκότος ἢ τῆς μητρὸς ἀποτεμόντα μερίδας καὶ τῶν φίλων ἀποπεμπόμενον τοῖς μὴ παροῦσι, τοὺς δὲ παρόντας καλοῦντα καὶ παρατιθέντα τῶν σαρκῶν ἀφειδῶς, μὴ τι γελάσωμεν, ἀλλὰ καὶ νῦν ἴσως ἀμαρτάνομεν, ὅταν ἀψώμεθα τῶν βιβλίων τούτων, μὴ καθαιρόμενοι χεῖρας καὶ ὄψεις καὶ πόδας καὶ ἀκοάς, εἰ μὴ νῆ Δί' ἐκείνων καθαρμός ἐστι τὸ περὶ τούτων διαλέγεσθαι 'ποτίμῳ λόγῳ' ὥς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 4,3,6–4,4,5: 6 καὶ τὸ μὲν Σωκράτους ἠγήσατο πρᾶγμα τῷ ὄντι θεῶν ὑπηρεσίαν εἰς νέων ἐπιμέλειαν εἶναι καὶ σωτηρίαν, καταφρονῶν δ' αὐτὸς ἑαυτοῦ, θαυμάζων δ' ἐκείνον, ἀγαπῶν δὲ τὴν φιλοφροσύνην, αἰσχυρόμενος δὲ τὴν ἀρετὴν, ἐλάνθανεν εἰδωλον ἔρωτος, ὥς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p> <p>Frag.ausgabe: Quaestiones convivales (612c–748d), ed. C. Hubert, Plutarchi moralia, vol. 4. Leipzig: Teubner, 1938 (repr. 1971): 1–335; 706,3A,6t1–10t1: ἠδόμενον δὲ μίμοις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς κακοτέχνους καὶ κακοζήλους ἔξεστι μετάγειν ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην καὶ τὸν Πίνδαρον καὶ τὸν Μένανδρον, 'ποτίμῳ λόγῳ ἀλμυρὰν ἀκοήν' ὥς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p>	193c–d	–	–

<p>Plutarch</p>	<p>1.-2. Jh. n. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 6,2,1: ὁ μὲν οὖν Κλεάνθης (fr. Frag.ausgabe: De sollertia animalium (959a–985c), ed. C. Hubert, Plutarchi moralia, vol. 6.1. Leipzig: Teubner, 1954 (repr. 1959): 11–75; 967,4A,1t1: ὁ μὲν οὖν Κλεάνθης (fr.</p>	<p>194b</p>	<p>–</p>	<p>–</p>
<p>Plutarch</p>	<p>1.-2. Jh. n. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 10,4,5–10,4,12: πιστεύομεν, ἀνδρὶ φιληκόῳ καὶ ἱστορικῷ παρ' ὄντινοῦν τῶν φιλοσόφων, εὐρεῖν μὲν ἦν τὰ δέοντα καὶ νοῆσαι πάντων ἱκανώτατος ὁ Ἀλκιβιάδης, ζητῶν δὲ μὴ μόνον ἃ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασιν, οὐκ εὐπορῶν δέ, πολλάκις ἐσφάλλετο καὶ μεταξὺ λέγων ἀπεσιώπα καὶ διέλειπε λέξεως διαφυγούσης, αὐτὸν ἀναλαμβάνων καὶ διασκοπούμενος. Frag.ausgabe: Praecepta gerendae reipublicae (798a–825f), ed. H.N. Fowler, Plutarch's moralia, vol. 10. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1936 (repr. 1969): 804,A,4t1–8t1; 780,3A,3t1–5t1: Ἀλκιβιάδην δ' ὁ Θεόφραστος ἱστορεῖ, μὴ μόνον ἃ δεῖ λέγειν ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ βουλευόμενον, πολλάκις ἐν αὐτῷ τῷ λέγειν ζητοῦντα καὶ συντιθέντα τὰς λέξεις ἐνίσχεσθαι καὶ διαπίπτειν.</p>	<p>196a</p>	<p>+ 'Selbstzitat'</p>	<p>Rhetorik; Plut. verarbeitet die Anmerkung von Theophrast in zwei versch. Werken</p>
<p>Plutarch</p>	<p>1.-2. Jh. n. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 13,6,1–13,7,1: ἀναπεισθεῖς οὖν ὑπ' αὐτοῦ τότε τὸ ὄστρον κόν ἐπιφέρειν ἐμελλεν, ᾧ κολούοντες αἰεὶ τὸν προὔχοντα δόξη καὶ δυνάμει τῶν πολιτῶν ἐλαύνουσι, παρὰ μυθοῦμενοι τὸν φθόνον μᾶλλον ἢ τὸν φόβον. Frag.ausgabe: Agis et Cleomenes, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 352–415; 27,2,3–3,1: ἦ γε καὶ</p>	<p>197a</p>	<p>–</p>	<p>–</p>

		γάμου μὴ δεομένη λέγεται διὰ τὸν υἱὸν ἄνδρα λαβεῖν πρωτεύοντα δόξη καὶ δυνάμει τῶν πολιτῶν.			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 13,9,1 – 13,9,3: φαῦλος γὰρ οὐδεὶς ἐνέπιπτεν εἰς τοῦτον τὸν κολασμὸν οὐδ' ἄδοξος, ὥς που καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς (fr. Frag.ausgabe: Nicias, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 85–125; 11,6,4–9: εἶναι γὰρ τι καὶ κολάσεως ἀξίωμα, μᾶλλον δὲ κόλουσιν τὸν ἐξοστρακισμὸν ἡγούμενοι Θουκυδίδη καὶ Ἀριστείδη καὶ τοῖς ὁμοίοις, Ὑπερβόλω δὲ τιμὴν καὶ προσποίησιν ἀλαζονείας, εἰ διὰ μοχθηρίαν ἔπαθε ταῦτά τοις ἀρίστοις, ὥς που καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς (fr.	197b	+ „Selbstzitat“	Person (Hyberbolos →Ostrakismos); Plut. nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 13,9,3 – 13,9,6: 4 καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια. Frag.ausgabe: Nicias, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 85–125; 11,6,9–7,2: 9 καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια:	197b	+ „Selbstzitat“	Person (Hyberbolos →Ostrakismos); Plut. nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 15,3,1–15,3,3: μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἐπέθεντο καταλύειν ἐν Ἄργει τὸν δῆμον οἱ χίλιοι καὶ τὴν πόλιν ὑπήκοον ποιεῖν Λακεδαιμονίοις; Frag.ausgabe: Cato Maior, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 287–324; 14,3,1–4,3: μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς εἰς Ἦώ μην ἐπέμπετο τῶν ἡγωνισμένων αὐτάγγελος, καὶ διέπλευσε μὲν εἰς Βρεντέσιον	198c	–	–

		εὐτυχῶς, μιᾷ δ' ἐκείθεν ἡμέρᾳ διελάσας εἰς Τάραντα καὶ τέσσαρας ἄλλας ὁδεύσας, πεμπταῖος εἰς Ῥώμην ἀπὸ θαλάσσης ἀφίκετο καὶ πρῶτος ἀπήγγειλε τὴν νίκην, καὶ τὴν μὲν πόλιν ἐνέπλησεν εὐφροσύνης καὶ θυσιῶν, φρονήματος δὲ τὸν δῆμον, ὡς πάσης γῆς καὶ θαλάττης κρατεῖν δυνάμενον.			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 15,3,1-15,3,3: μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἐπέθεντο καταλύειν ἐν Ἄργει τὸν δῆμον οἱ χίλιοι καὶ τὴν πόλιν ὑπήκοον ποιεῖν Λακεδαιμονίοις:</p> <p>Frag.ausgabe: Eumenes, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 281-301; 16,3,1-4,1: συνδόξαν δὲ πᾶσιν ἀποχρήσασθαι πρὸς τὴν μάχην αὐτῷ, μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἀνελεῖν, Εὐδαμος ὁ τῶν ἐλεφάντων ἡγεμὼν καὶ Φαίδιμος ἐξαγγέλλουσι κρύφα τῷ Εὐμενεῖ τὰ δεδογμένα, δι' εὐνοίαν μὲν οὐδεμίαν ἢ χάριν, εὐλαβούμενοι δὲ μὴ τῶν χρημάτων ἃ δεδανείκεσαν αὐτῷ στερηθῶσιν.</p>	198c	-	-
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 15,3,1-15,3,3: μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἐπέθεντο καταλύειν ἐν Ἄργει τὸν δῆμον οἱ χίλιοι καὶ τὴν πόλιν ὑπήκοον ποιεῖν Λακεδαιμονίοις:</p> <p>Frag.ausgabe: Pyrrhus, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 153-203; 26,10,4-11,1: 4 μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἀνελάμβανε τὰς πόλεις.</p>	198c	-	-
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 16,9,5-16,9,7: μέγα γὰρ αὖξει κακὸν ἅπασι τοῦτοις, „ οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἐβλασφήμουν, ἐνίους δὲ καὶ πάνυ τὸ λεχθὲν ἐπέστρεφεν.</p> <p>Frag.ausgabe: Amatorius (748e-771e), ed. C. Hubert,</p>	199c	-	-

		Plutarchi moralia, vol. 4. Leipzig: Teubner, 1938 (repr. 1971): 336–396; 755,A,6t1: τῶν δὲ Θεσπιέων καὶ τῶν Ξένων οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἠγανάκτουν καὶ τοὺς γυμνασιάρχους παρώξυνον:			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 16,9,5–16,9,7: μέγα γὰρ αὐξει κακὸν ἅπασι τούτοις, „ οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἐβλασφήμουν, ἐνίους δὲ καὶ πάνυ τὸ λεχθὲν ἐπέστρεφεν. Frag.ausgabe: Cato Minor, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 32–92; 755,A,6t1: ὧν τὴν εὐτέλειαν οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἤδοντο τοῦ Κάτωνος τὸ αὐστηρὸν καὶ κατεστυμμένον ὀρῶντες ἤσυχῃ μεταβάλλον εἰς διάχυσιν.	199c	–	–
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 18,6,1–18,7,1: ἡ μέντοι τῶν Ἑρμῶν περικοπή, μιᾶ νυκτὶ τῶν πλείστων ἀκρωτηριασθέντων τὰ πρόσωπα, πολλοὺς καὶ τῶν περιφρονούντων τὰ τοιαῦτα διετάραξεν. Frag.ausgabe: Nicias, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 85–125; 13,3,1–4,1: οὐδὲ γὰρ τὰ προὔπτα καὶ καταφανῆ τῶν σημείων ἀπέτρεπεν, ἢ τε τῶν Ἑρμῶν περικοπή, μιᾶ νυκτὶ πάντων ἀκρωτηριασθέντων πλὴν ἑνὸς ὄν Ἄνδοκίδου καλοῦσιν, ἀνάθημα μὲν τῆς Αἰγιίδος φυλῆς, κείμενον δὲ πρὸ τῆς Ἄνδοκίδου τότ' οὔσης οἰκίας, καὶ τὸ πραχθὲν περὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν.	200c	+ „Selbstzitat“	→ Hermenfrevel; gleiche Phrase
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 20,4,1–20,6,1: πρῶτον μὲν γὰρ ὥσπερ εἴρηται τυφλαὶ τινες ὑποψαῖαι καὶ διαβολαὶ κατὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου προσέπιπτον ἀπὸ	201c–d	–	gleiche Phrase

		<p>δούλων καὶ μετοίκων, ἔπειτα τῶν ἐχθρῶν ἀπόντος αὐτοῦ καθαπτομένων σφοδρότερον, καὶ τοῖς περὶ τοὺς Ἑρμᾶς ὑβρίσμασι καὶ τὰ μυστικὰ συμπλεκόντων, ὡς ἀπὸ μιᾶς ἐπὶ νεωτερισμῷ συνωμοσίας πεπραγμένα, τοὺς μὲν ὀπωσοῦν ἐπαιτιαθέντας ἐνέβαλον ἀκρίτους εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἤχθοντο δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην μὴ λαβόντες ὑπὸ τὰς ψήφους τότε μηδὲ κρίναντες ἐπ' αἰτίας τηλικαύταις.</p> <p>Frag.ausgabe: Artaxerxes, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 318–351; 24,8,1–3: διατριβῆς δὲ γενομένης, ὑποψίαι καὶ διαβολαὶ κατὰ τοῦ Τιριβάζου τῷ Ἀρτοξέρξῃ προσέπιπτον:</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 23,6,2–23,6,5: 2 „οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ,, 3 οἶον ὁ Λυκοῦργος ἐπαίδευσε, τοῖς δ' ἀληθινοῖς ἄν τις ἐπεφώνησεν αὐτοῦ πάθεισι καὶ πράγμασιν (Eurip.</p> <p>Frag.ausgabe: Quomodo adulator ab amico internoscatur (48e–74e), ed. F.C. Babbitt, Plutarch's moralia, vol. 1. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1927 (repr. 1969): 264–394; 51,1A,7–2A,6: ἐπεὶ δὲ τὸ μάλιστα φιλίας ἀρχὴν συνεχὸν ὁμοιότης ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ἠθῶν, καὶ ὅλως τὸ χαίρειν τε τοῖς αὐτοῖς καὶ τὸ ταῦτὰ φεύγειν πρῶτον εἰς ταῦτὸ συνάγει καὶ συνίστησι διὰ τῆς ὁμοιοπαθείας, τοῦτο κατιδὼν ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ ὕλην τινὰ ρυθμίζει καὶ σχηματίζει, περιαρμόσαι καὶ περιπλάσαι ζητῶν οἷς ἂν ἐπιχειρῇ διὰ μιμήσεως, ὑγρὸς ὢν μεταβάλλεσθαι καὶ πιθανὸς ἐπὶ τὰς ἐξομοιώσεις, ὥστ' εἰπεῖν 5</p>	203d	+	Charakter

		οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ.			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 25,3,1 –25,5,1: Ἐν δὲ τῇ Σάμφ τότε πάντα τὰ πράγματα τοῖς Ἀθηναίοις σχεδὸν ὑπῆρχε, κάκειθεν ὀρμώμενοι τῇ ναυτικῇ δυνάμει τὰ μὲν ἀνεκτῶντο τῶν ἀφροσώτων, τὰ δ' ἐφύλαττον, ἀμῶς γέ πως ἔτι τοῖς πολεμίοις κατὰ θάλατταν ὄντες ἀξιόμαχοι, Τισσαφέρην δὲ φοβούμενοι καὶ τὰς λεγομένας ὄσον οὐπω παρεῖναι Φοινίσσας τριήρεις, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν οὐσας, ὧν ἀφικομένων οὐδεμία σωτηρίας ἐλπίς ὑπελείπετο τῇ πόλει.</p> <p>Frag.ausgabe: Alcibiades, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 226–274; 26,1,1–6: Ἐν δὲ τῇ Σάμφ τότε κρατήσαντες οἱ Ἀλκιβιάδου φίλοι πέμπουσι Πείσανδρον εἰς ἄστυ, κινήσοντα τὴν πολιτείαν καὶ παραθαρρυνοῦντα τοὺς δυνατοὺς τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ καταλύειν τὸν δῆμον, ὡς ἐπὶ τούτοις τοῦ Ἀλκιβιάδου Τισσαφέρην αὐτοῖς φίλον καὶ σύμμαχον παρέξοντος.</p>	204e	–	gleiche Phrase
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 26,1,1 –26,1,6: Ἐν δὲ τῇ Σάμφ τότε κρατήσαντες οἱ Ἀλκιβιάδου φίλοι πέμπουσι Πείσανδρον εἰς ἄστυ, κινήσοντα τὴν πολιτείαν καὶ παραθαρρυνοῦντα τοὺς δυνατοὺς τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ καταλύειν τὸν δῆμον, ὡς ἐπὶ τούτοις τοῦ Ἀλκιβιάδου Τισσαφέρην αὐτοῖς φίλον καὶ σύμμαχον παρέξοντος.</p> <p>Frag.ausgabe: Alcibiades, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 226–274;</p>	205d	–	gleiche Phrase

		25,3,1-5,1: Ἐν δὲ τῇ Σάμῳ τότε πάντα τὰ πράγματα τοῖς Ἀθηναίοις σχεδὸν ὑπῆρχε, κάκειθεν ὀρμώμενοι τῇ ναυτικῇ δυνάμει τὰ μὲν ἀνεκτῶντο τῶν ἀφροστώτων, τὰ δ' ἐφύλαττον, ἀμῶς γέ πως ἔτι τοῖς πολεμίοις κατὰ θάλατταν ὄντες ἀξιόμαχοι, Τισσαφέρην δὲ φοβούμενοι καὶ τὰς λεγομένας ὄσον οὐπω παρεῖναι Φοινίσσας τριήρεις, πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν οὐσας, ὧν ἀφικομένων οὐδεμία σωτηρίας ἐλπίς ὑπελείπετο τῇ πόλει.			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Agesilaus, ed. B. Perrin, Plutarch's lives, vol. 5. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1917 (repr. 1968): 2-112; 27,3,1-3: Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ πολλὰ συνέβη πταιίσματα τοῖς Σπαρτιάταις καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν:</p>	210a	-	Rede-wendung
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν</p>	210a	-	Rede-wendung

		<p>διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Aratus, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 264–317; 24,4,3f.: Πτολεμαῖον δὲ σύμμαχον ἐποίησε, τῶν Ἀχαιῶν ἡγεμονίαν ἔχοντα πολέμου καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Aratus, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 264–317; 38,9,1–10,1: Ἀντίγονος δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ ἡγεμὼν ἀναγορευθεὶς, οὐχ ὑπήκουσε πρὶν τὸν μισθὸν αὐτῷ τῆς ἡγεμονίας ὁμολογηθῆναι τὸν Ἀκροκόρινθον, ἀτεχνῶς τὸν Αἰσώπου (175 Halm;</p>	210a	–	Rede-wendung
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Comparatio Alcibiadis et Marcii Coriolani, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 274–279; 1,2,1–7: ὁμαλῶς γὰρ ἀμφοτέρωι πολλὰ μὲν στρατιωτικῆς ἔργα τόλμης καὶ ἀνδρείας, πολλὰ δὲ καὶ τέχνης καὶ προνοίας στρατηγοῦντες ἐπεδείξαντο, πλὴν εἰ μὴ τις θέλοι τὸν Ἀλκιβιάδην, ὅτι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐν πολλοῖς ἀγῶσι νικῶν καὶ κατορθῶν διετέλεσεν, ἀποφαίνειν τελειότερον στρατηγόν:</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Comparatio Cimonis et Luculli, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 419–423; 2,1,1–3: Ἐν δὲ τοῖς πολεμικοῖς ὅτι μὲν ἀμφοτέρωι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀγαθοὶ</p>	210a	–	Redewendung

		γεγόνασιν ἀγωνισταί, δηλον:			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Lucullus, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 359–419; 8,2,1–3,1: πλη γεις δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἐξήκοντα μὲν ἀπώλεσεν αὐτανδρα σκάφη, πεζοὺς δὲ τετρακισχιλίους, αὐτὸς δὲ κατακλεισθεὶς εἰς Χαλκηδὼνα καὶ πολιορκούμενος, εἰς τὰς Λευκόλλου χειρας ἀπέβλεπεν.	210a	–	Rede- wendung
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Lysander, ed. B. Perrin, Plutarch's lives, vol. 4. Cambridge, Mass.: Harvard Uni-	210a	–	Rede- wendung

		<p>versity Press, 1916 (repr. 1968): 234–320; 4,5,1–6: οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ οὕτως περισπάσας καὶ κακώσας τοὺς πολεμίους ὁ Λύσανδρος ὠρρώδει ναυμαχεῖν, δραστήριον ὄντα τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ νεῶν πλήθει περιόντα καὶ μάχας καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς ἐκεῖνο χρόνου πάσας ἀήττητον ἠγωνισμένον δεδοικώς.</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Nicias, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 85–125; 20,3,1–8: Ἐν τούτῳ δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐξαίφνης ἐπιχειρούμενος ὁ Νικίας, ταῖς μὲν ναυσὶν ἠττώμενος τὸ πρῶτον, ὅμως ἐξέωσε καὶ κατέδουσε πολλὰς τῶν πολεμιῶν, πρὸς δὲ τὸ πεζὸν οὐκ ἔφθασε βοηθῶν, ἀλλ' ἄφνω προσπεσὼν ὁ Γύλιππος εἶλε τὸ Πλημμύριον, ἐν ᾧ σκευῶν τριηρικῶν καὶ χρημάτων πολλῶν ἀποκειμένων, ἐκράτησε πάντων καὶ διέφθειρεν ἄνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ζῶντας ἔλαβε:</p>	210a	–	Rede-wendung
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 36,6,1–36,6,14: Ἐπεὶ δ' οἱ περὶ Τυδέα καὶ Μένανδρον καὶ Ἀδείμαντον στρατηγοί, πάσας ὁμοῦ τὰς ὑπαρχούσας τότε ναῦς τοῖς</p>	211f–212a	+ 'Selbstzitat'	→ Fehler vor der Seeschlacht

		<p>Ἀθηναίους ἔχοντας ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, εἰώθεσαν ἐπιπλεῖν τῷ Λυσάνδρῳ ναυλοχοῦντι περὶ Λάμψακον ἅμ' ἡμέρα προκαλούμενοι, καὶ πάλιν ἀναστρέφειν ὀπίσω καὶ διημερεύειν ἀτάκτως καὶ ἀμελῶς, ἅτε δὴ καταφρονοῦντες, ἐγγὺς ὢν ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ περιεΐδεν οὐδ' ἡμέλησεν, ἀλλ' ἵππῳ προσελάσας ἐδίδασκε τοὺς στρατηγούς, ὅτι κακῶς ὀρμοῦσιν ἐν χωρίοις ἀλιμένοις καὶ πόλιν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πόρρωθεν ἐκ Σηστοῦ τὰ ἐπιτήδεια λαμβάνοντες καὶ περιορῶντες τὸ ναυτικόν, ὅταν ἐπὶ γῆς γένηται, πλανώμενον ὅπη τις θέλοι καὶ διασπειρόμενον, ἀντεφορμοῦντος αὐτοῖς στόλου μεγάλου, πρὸς ἐπίταγμα μοναρχικὸν εἰθισμένου σιωπῇ πάντα ποιεῖν.</p> <p>Frag.ausgabe: Lysander, ed. B. Perrin, Plutarch's lives, vol. 4. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1916 (repr. 1968): 234–320; 10,4,6–5,5: ἔπειτα πόρρωθεν ἐκ Σηστοῦ τὰ ἐπιτήδεια λαμβάνοντας ἀμαρτάνειν, δέον εἰς λιμένα καὶ πόλιν Σηστὸν δι' ὀλίγου περιπλεύσαντας, ἀπωτέρω γενέσθαι τῶν πολεμίων ἐφορμούντων στρατεύματι μοναρχουμένῳ καὶ πάντα πρὸς φόβον ὀξέως ἀπὸ συνθήματος ὑπηρετοῦντι.</p>			gegen Lysander; gleiche Phrase
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 37,2,1–37,3,1: ὁ δ' Ἀλκιβιάδης ὑπονοήσας τι καὶ προδοσίας ἐν αὐτοῖς ἀπήει, καὶ τοῖς προπέμπουσι τῶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου γνωρίμων ἔλεγεν, ὅτι μὴ προπηλακισθεῖς οὕτως ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ὀλίγαις ἂν ἡμέραις ἠνάγκασε Λακεδαιμονίους διαναυμαχεῖν αὐτοῖς ἄκοντας ἢ</p>	212b	–	

		<p>τάς ναῦς ἀπολιπεῖν.</p> <p>Frag.ausgabe: Lysander, ed. B. Perrin, Plutarch's lives, vol. 4. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1916 (repr. 1968): 234–320; 11,1,1–2: Ὁ μὲν οὖν Ἀλκιβιάδης ὑποπτεύσας τι καὶ προδοσίας ἐν αὐτοῖς ἀπηλλάττετο.</p>			
Polyaenus	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Strategemata, ed. E. Woelfflin and J. Melber, Polyaeni strategematon libri viii. Leipzig: Teubner, 1887 (repr. Stuttgart: 1970): 2–301, 305–425; 7,26pro,1,1f.: Ἀριοβαρζάνης Ἀδραμύττιον κατέχων ἐπολιορκεῖτο ὑπ' Αὐτοφραδάτου καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Polybios	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 28,9,1 –28,10,1: πολλῶν δὲ καὶ νεκρῶν καὶ ὄπλων κρατήσαντες, τάς τε ναῦς ἀπάσας λαβόντες, χειρωσάμενοι δὲ καὶ Κύζικον, ἐκλιπόντος τοῦ Φαρναβάζου καὶ τῶν Πελοποννησίων διαφθαρέντων, οὐ μόνον τὸν Ἑλλησποντον εἶχον βεβαίως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης θαλάττης ἐξήλασαν κατὰ κράτος τοὺς Λακεδαιμονίους.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T.</p>	207c	–	

		<p>Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1–4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 15,10,2,1–3,1: ἡξίου γὰρ μνημονεύοντας τῶν προγεγονότων ἀγῶνων ἄνδρας ἀγαθοὺς γίνεσθαι, σφῶν καὶ τῆς πατρίδος ἀξίους, καὶ λαμβάνειν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι κρατήσαντες μὲν τῶν ἐχθρῶν οὐ μόνον τῶν ἐν Λιβύῃ πραγμάτων ἔσονται κύριοι βεβαίως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης οἰκουμένης τὴν ἡγεμονίαν καὶ δυναστείαν ἀδήριτον αὐτοῖς τε καὶ τῇ πατρίδι περιποιήσουσιν:</p>			
Polybios	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1–4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 1,31,4,1–5,1: ὁ δὲ Μάρκος ὀρῶν τοὺς Καρχηδονίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐσφαλμένους καὶ νομίζων ὅσον οὕτω κρατήσιν τῆς πόλεως, ἀγωνιῶν δὲ μὴ συμβῆ τὸν ἐπιπαραγινόμενον στρατηγὸν ἐκ τῆς Ῥώμης φθάσαντα τὴν ἐπιγραφὴν τῶν πραγμάτων λαβεῖν, προουκαλεῖτο τοὺς Καρχηδονίους εἰς διαλύσεις.</p>	210a	–	Rede-wendung

Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 4,8,11/8,1-6: Κρήτες δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν πρὸς μὲν ἐνέδρας καὶ ληστείας καὶ κλοπὰς πολεμίων καὶ νυκτερινὰς ἐπιθέσεις καὶ πάσας τὰς μετὰ δόλου καὶ κατὰ μέρος χρείας ἀνυπόστατοι, πρὸς δὲ τὴν ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον φαλαγγιδὸν ἔφοδον ἀγεννεῖς καὶ πλάγιοι ταῖς ψυχαῖς</p>	210a	-	Rede- wendung
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p>	210a	-	Rede- wendung

		<p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 4,56,4/8,3-5: ἦσαν γὰρ οἱ Σινωπεῖς ἐν ἀγωνίᾳ μὴ πολιορκεῖν σφᾶς ὁ Μιθριδάτης ἐγχειρήσει καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν:</p>			
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τιμὴν τύχην πονηρᾶ καὶ φθονερῶν δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 5,21,6/8,1-9/8,1: ἐπεὶ γὰρ τῶν κατὰ πόλεμον κινδύνων τοὺς πλείους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν σφάλλουσιν αἱ τῶν τόπων διαφοραί, βουλόμεθα δὲ πάντες οὐχ οὕτως τὸ γεγονὸς ὡς τὸ πῶς ἐγένετο γινώσκειν, οὐ παρολιγωρητέον τῆς τῶν τόπων ὑπογραφῆς ἐν οὐδ' ὁποῖα μὲν τῶν πράξεων, ἤκιστα δ' ἐν ταῖς πολεμικαῖς, οὐδ' ὀκνητέον ποτὲ μὲν λιμέσει καὶ πελάγεσι καὶ νήσοις συγχρησθαι σημείοις, ποτὲ δὲ πάλιν ἱεροῖς, ὄρεσι, χώραις ἐπωνύμοις, τὸ δὲ τελευταῖον ταῖς ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραῖς, ἐπειδὴ κοινόταται πᾶσιν ἀνθρώποις</p>	210a	-	Rede-wendung

		είσιν αὗται			
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 5,34,6/8,1-7/8,1: τοὶ γαροῦν ἐπέκειντο μὲν τοῖς τῆς Συρίας βασιλεῦσι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, Κοίλης Συρίας καὶ Κύπρου κυριεύοντες</p>	210a	-	Rede- wendung
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904</p>	210a	-	Rede- wendung

		(repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 5,58,8/8,1-9/8-1: κρατηθεῖσάν γε μὴν οὐ μόνον ἔφη δύνασθαι βεβαίως τηρεῖν τὴν οἰκίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπινοίας καὶ προθέσεις καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν μεγάλη δύνασθαι συνεργεῖν διὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου.			
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 5,68,1/8,1-3/8,1: Διόπερ ἐπεὶ πρεσβεύοντες μὲν ἄλλις εἶχον ἀμφοτέροι, πέρας δ' οὐδὲν ἐγένετο περὶ τὰς συνθήκας, συνῆπτε δὲ τὰ τῆς ἐαρινῆς ὥρας, Ἀντίοχος μὲν συνῆγε τὰς δυνάμεις, ὡς εἰσβαλὼν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ καταστρεψόμενος τὰ καταλειπόμενα μέρη τῶν ἐν Κοίλῃ Συρίᾳ πραγμάτων, οἱ δὲ περὶ τὸν Πτολεμαῖον ὀλοσχερέστερον ἐπιτρέψαντες τῷ Νικολάῳ χορηγίας τε παρείχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους δαψιλεῖς καὶ δυνάμεις ἐξέπεμπον πεζικὰς καὶ ναυτικὰς.</p>	210a	-	Rede-wendung

Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: <i>Historiae</i>, ed. T. Büttner-Wobst, <i>Polybii historiae</i>, vols. 1–4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 8,7,8,1–10,10: ἐκεῖνοι γοῶν τηλικαύτως δυνάμεις ἔχοντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰ μὲν ἀφέλοι τις πρεσβύτην ἕνα Συρακοσίων, παραχρῆμα τῆς πόλεως κυριεύσειν ἠλπίζον, τούτου δὲ συμπάροντος οὐκ ἐθάρρουν οὐδ' ἐπιβαλέσθαι κατὰ γε τοῦτον τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἀμύνασθαι δυνατός ἦν Ἀρχιμήδης.</p>	210a	–	Rede- wendung
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p>	210a	–	Rede- wendung

		Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 9,15,3,1-4,1: οὕτως γὰρ ἂν μόνως δύναίτο συμμε τρεῖσθαι πρὸς λόγον τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.			
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 18,41,1,4-2,6: Ὅτι Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς πάνυ ὠρέγετο τῆς Ἐφέσου διὰ τὴν εὐκαιρίαν, τῷ δοκεῖν μὲν κατὰ τῆς Ἰωνίας καὶ τῶν ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἀκροπόλεως ἔχειν θέσιν, κατὰ δὲ τῆς Εὐρώπης ἀμυντήριον ὑπάρχειν ἅει τοῖς Ἀσίας βασιλεῦσιν εὐκαιρότατον.	210a	-	Rede-wendung
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη	210a	-	Rede-wendung

		<p>πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1–4. Leipzig: Teubner 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 31,5,4,1–5,1: οἱ δὲ Ῥόδιοι πέμψαντες βοήθειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν τὴν τε πολιορκίαν ἔλυσαν καὶ παρέλαβον τὴν πόλιν.</p>			
Polybios	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1–4. Leipzig: Teubner 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 38,7,8,1–9,1: ὑπὲρ ὧν γὰρ ἐξ ἀκεραίου πρεσβεύοντες, ἐτι καθημένων ἐν Ἰτόκῃ Ῥωμαίων, οὐκ ἐδύνασθε πείθειν, τίνι λόγῳ νῦν ἀξιοῖς ταῦτά σοι συγχωρεῖσθαι, περιτετειχισμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ σχεδὸν ἀπάσας ἀπεγνωκὼς τὰς</p>	210a	–	Rede-wendung

		τῆς σωτηρίας ἐλπίδας			
Strabon	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Geographica, ed. A. Meineke, Strabonis geographica, 3 vols. Leipzig: Teubner, 1877 (repr. Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 1969): 1:xiii-xv, 1-396; 2:397-814; 3:815-1173. *1:xiii-xv = τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν κεφάλαια. *Lib. 1-6: vol. 1, pp. 1-396. *Lib. 7-12: vol. 2, pp. 397-814. *Lib. 13-17: vol. 3, pp. 815-1173; 1Cap,3,2t,25t-29t: εἰ δὲ περὶ τῶν μνημονευομένων, οὐκ ἂν ὀκνήσαι τις εἰπεῖν ὡς οἱ παλαιοὶ μακροτέρας ὁδοὺς φανοῦνται καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν τελέσαντες τῶν ὕστερον, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λεγομένοις:</p>	210a	–	Rede- wendung
Strabon	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας,</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Geographica, ed. A. Meineke, Strabonis geographica, 3 vols. Leipzig: Teubner, 1877 (repr. Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 1969): 1:xiii-xv, 1-396; 2:397-814; 3:815-1173. *1:xiii-xv = τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν κεφάλαια. *Lib. 1-6: vol. 1, pp. 1-396. *Lib. 7-12: vol. 2, pp. 397-814. *Lib. 13-17: vol. 3, pp. 815-1173; 4Cap,6,3t,19t-21t: καὶ γὰρ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐλήζοντο καὶ τοσοῦτον ἴσχυον ὥστε μόλις στρατοπέδοις μεγάλοις πορευτὴν εἶναι τὴν ὁδόν.</p>			
Strabon	<p>1. Jh. v. Chr. - 1. Jh. n. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 - 33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Geographica, ed. A. Meineke, Strabonis geographica, 3 vols. Leipzig: Teubner, 1877 (repr. Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 1969): 1:xiii-xv, 1-396; 2:397-814; 3:815-1173. *1:xiii-xv = τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν κεφάλαια. *Lib. 1-6: vol. 1, pp. 1-396. *Lib. 7-12: vol. 2, pp. 397-814. *Lib. 13-17: vol. 3, pp. 815-1173; 14a,5,:6a,6t-15t:</p>	210a	-	Rede- wendung

		<p>εὐφυοῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ ληστήρια καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν (κατὰ γῆν μὲν διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὄρων καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γεώργια ἐχόντων μεγάλα καὶ εὐκατατρόχαστα, κατὰ θάλατταν δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης καὶ τῶν λιμένων καὶ ἐρυμάτων καὶ ὑποδυτηρίων), ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ τοιοῦτο βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἡγεμόσιν εἶναι τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις, οἳ μήτ' αἰεὶ παρεῖναι ἔμελλον μήτε μεθ' ὄπλων.</p>			
Theoprast	4.–3. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 10,4,5–10,4,12: πιστεύομεν, ἀνδρὶ φιληκόφ καὶ ἱστορικῶ παρ' ὄντινοῦν τῶν φιλοσόφων, εὐρεῖν μὲν ἦν τὰ δέοντα καὶ νοῆσαι πάντων ἰκανώτατος ὁ Ἀλκιβιάδης, ζητῶν δὲ μὴ μόνον ἄ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασιν, οὐκ εὐπορῶν δέ, πολλάκις ἐσφάλλετο καὶ μεταξὺ λέγων ἀπεσιώπα καὶ διέλειπε λέξεως διαφυγούσης, αὐτὸν ἀναλαμβάνων καὶ διασκοπούμενος.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. F. Wimmer, Theophrasti Eresii opera, quae supersunt, omnia. Paris: Didot, 1866 (repr. Frankfurt am Main: Minerva, 1964): 364–410, 417–462. De odoribus (fr. 4): pp. 364–376. De ventis (fr. 5): pp. 376–389. De signis tempestatum (fr. 6): pp. 389–398. De lassitudine (fr. 7): pp. 398–401. De vertigine (fr. 8): pp. 401–403. De sudore (fr. 9): pp. 403–408. De animi defectione (fr. 10): p. 409. De nervorum resolutione (fr. 11): pp. 409–410. Fragmenta varia (frr. 13–190): pp. 417–462; 1,134b,1,1–8: Εἰ Θεοφράστῳ πιστεύομεν, ἀνδρὶ φιληκόφ καὶ ἱστορικῶ παρ'</p>	196a	+	Rhetorik

		όντινοῦν τῶν φιλοσόφων, εὐρεῖν μὲν ἦν τὰ δέοντα καὶ νοῆσαι πάντων ἰκανώτατος ὁ Ἀλκιβιάδης, ζητῶν δὲ μὴ μόνον ἄδει λέγειν ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασιν, οὐκ εὐπορῶν δὲ πολλακίς ἐσφάλλετο καὶ μεταξὺ λέγων ἀπεσιώπα καὶ διέλειπε, λέξεως διαφυγούσης αὐτὸν ἀναλαμβάνων καὶ διασκοπούμενος.			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὲς τύχη πονηρὰ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 4,118,6,1–7,1: κήρυκι δὲ καὶ πρεσβείᾳ καὶ ἀκολούθοις, ὅποσοις ἂν δοκῆ, περὶ καταλύσεως τοῦ πολέμου καὶ δικῶν ἐς Πελοπόννησον καὶ Ἀθήναζε σπονδὰς εἶναι ἰοῦσι καὶ ἀπιούσι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 5,18,2,1–4: περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν καὶ ἰέναι καὶ μαντεύεσθαι καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδεῶς.</p>			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 5,18,3,1–4,1: ἔτη δὲ εἶναι τὰς</p>	210a	–	Rede- wendung

		σπονδὰς πεντήκοντα Ἀθηναίους καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Λακεδαιμονίων ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thu- cydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1– 4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 5,47,1,1–2,1: 'Σπονδὰς ἐποίησαντο ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς καὶ Ἡλεῖοι <πρὸς ἀλλήλους>, ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν ἄρχουσιν ἑκάτεροι, ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.	210a	–	Rede- wendung
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν	210a	–	Rede- wendung

		<p>διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 5,114,21–4: καὶ ὕστερον φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ.</p>			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 6,6,2,3–7: ὁμοιοὶ γὰρ ὄντες τοῖς Σελι νουντίοις ἐς πόλεμον καθέστασαν περὶ τε γαμικῶν τινῶν καὶ περὶ γῆς ἀμφισβητήτου, καὶ οἱ Σελινούντιοι Συρακοσίου</p>	210a	–	Rede- wendung

		ἐπαγόμενοι Ξυμμάχους κατεΐργον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν:			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 7,56,2,1–7: οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῖ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐκείνους κωλύσουσι, νομίζοντες ὅπερ ἦν, ἀπὸ τε τῶν παρόντων πολὺ σφῶν καθυπέρτερα τὰ πράγματα εἶναι καί, εἰ δύναιτο κρατῆσαι Ἀθηναίων τε καὶ τῶν Ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν , καλὸν σφίσιν ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι:	210a	–	Rede- wendung
Tragica Adespota	Incer- tum	Plut. Alk. 23,6,2–23,6,5: 2 „οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ,, 3 οἷον ὁ Λυκοῦργος ἐπαίδευσεν, τοῖς δ' ἀληθινοῖς ἄν τις ἐπεφώνησεν αὐτοῦ πάθει καὶ πράγμασιν (Eurip. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. A. Nauck, Tragicorum Graecor-	203d	+	Charak- ter

		um fragmenta. Leipzig: Teubner, 1889 (repr. Hildesheim: Olms, 1964); 361 ante 11, 1 tit-363 ante 11, 1 tit: κινούσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ.			
Tragica Adespota	Incertum	<p>Plut. Alk. 23,6,2–23,6,5: 2 „οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ,, 3 οἶον ὁ Λυκοῦργος ἐπαίδευσε, τοῖς δ' ἀληθινοῖς ἄντις ἐπεφώνησεν αὐτοῦ πάθεισι καὶ πράγμασιν (Eurip.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. R. Kannicht and B. Snell, Tragicorum Graecorum fragmenta, vol. 2. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1981; 355g, 2tit1–369a, 1tit1: ὅπου προσῆ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίνεταί τεκνα ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη ἢ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τάλαιστα γίνεταί λυπουμένων κινούσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων χρέος λισσάδα πέτραν φιλοκέρτομον ὡς παρανηχομένους αὐτὸς τε πράσων εὖ τίθησιν εἰς μέσον τοῦ δυστυχοῦς τε λαγχάνων οὐκ ἄχθετα ἀλλ' ἐν διδοῦσα πάντα μαλθάσσει τάδε τό τοι χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποεῖν τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ' ἀτέρα ἀψὶς ὑπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἀτέρα λιμὴν Αἰδῆας ἀνιᾶν ὃ θάνατε παιᾶν, <- ~ ?></p>	203d	+	Charakter
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερᾷ δαίμονι,</p>	210a	–	Redewendung

		<p>πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Anabasis, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1904 (repr. 1961); 1,1,7,4–6.: ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας.</p>			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Anabasis, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1904 (repr. 1961); 3,2,13,1–4.: ἔπειτα ὅτε Ξέρξης ὕστερον ἀγείρας τὴν ἀναρίθμητον στρατιὰν ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τότε ἐνίκων οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τοὺς τούτων προγόνους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>ὄλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Anabasis, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1904 (repr. 1961); 7,6,37,1f.: καὶ γὰρ οὖν νῦν ὁμῖν ἔξεστιν ἀνεπιλήπτως πορεύεσθαι ὅπῃ ἂν ἔλησθε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὄλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De vectigalibus, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1920 (repr. 1969); 8,1,5,4t1–6,1t1: πολλῶν γοῶν πόλεων παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς σὺδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ φλέψ ἀργυρίτιδος διήκει.</p>	210a	–	Rede-wendung
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 1,1,28,4–29,1: εἰ δέ τις ἐπικαλοῖη τι αὐτοῖς, λόγον ἔφασαν χρῆναι διδόναι, μεμνημένους Ὅσας τε ναυμαχίας αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς νενικήκατε καὶ ναῦς εἰλήφατε, ὅσα τε μετὰ τῶν ἄλλων ἀήττητοι γεγόνατε ἡμῶν ἡγουμένων, τάξιν ἔχοντες τὴν κρατίστην διὰ τε τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ὑμετέραν προθυμίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπάρχουσαν.</p>			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr.</p>	210a	–	Rede-wendung

		1968); 1,6,19,1–20,1: ὁ δὲ Κόνων ἐπεὶ ἐπολιορκεῖτο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν , καὶ σίτων οὐδαμόθεν ἦν εὐπορηῆσαι, οἱ δὲ ἄνθρωποι πολλοὶ ἐν τῇ πόλει ἦσαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐβοήθουν διὰ τὸ μὴ πυνθάνεσθαι ταῦτα, καθελκύσας τῶν νεῶν τὰς ἄριστα πλεούσας δύο ἐπλήρωσε πρὸς ἡμέρας, ἐξ ἀπασῶν τῶν νεῶν τοὺς ἀρίστους ἐρέτας ἐκλέξας καὶ τοὺς ἐπιβάτας εἰς κοίλην ναῦν μεταβιβάσας καὶ τὰ παραρύματα παραβαλῶν.			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 2,2,20,1–21,1: Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην ἐφ' ᾧ τὰ τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν	210a	–	Rede- wendung

		ὅποι ἂν ἡγῶνται.			
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 2,4,20,4-21,1: ἡμεῖς γὰρ ὕμᾶς κακὸν μὲν οὐδὲν πώποτε ἐποίησαμεν, μετεσχῆκαμεν δὲ ὕμῖν καὶ ἱερῶν τῶν σεμνοτάτων καὶ θυσῶν καὶ ἑορτῶν τῶν καλλίστων, καὶ συγχορευταὶ καὶ συμφοιτηταὶ γεγενήμεθα καὶ συστρατιῶται, καὶ πολλὰ μεθ' ὕμων κекινδυνεύκαμεν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀμφοτέρων ἡμῶν σωτηρίας τε καὶ ἐλευθερίας.</p>	210a	–	Rede- wendung
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 4,8,4,11–15: εἰ δέ τις τοῦτο φοβεῖται, μὴ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνθάδε πολιορκώμεθα, ἐννοεῖτω ὅτι Ἑλληνικὸν μὲν οὐπω ναυτικὸν ἐστὶν ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ βάρβαροι εἰ ἐπιχειρήσουσι τῆς θαλάττης ἄρχειν, οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ἡ Ἑλλάς:</p>			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 5,1,2,1–5: οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι ὑπ' αὐτῶν, πέμψαντες εἰς Αἴγιναν καὶ ὀπίτας καὶ στρατηγὸν αὐτῶν Πάμφιλον ἐπετείχισαν Αἰγινήταις καὶ ἐπολιόρκουν αὐτοὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν δέκα τριήρεσιν.</p>	210a	–	Rede-wendung
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 6,4,35,3–6: ἐπεὶ δ' αὐτὸς παρέλαβε τὴν ἀρχήν, χαλε πὸς μὲν Θετταλοῖς ταγὸς ἐγένετο, χαλεπὸς δὲ Θηβαίοις καὶ Ἀθηναίοις πολέμιος, ἄδικος δὲ ληστής καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Memorabilia, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 2, 2nd edn. Oxford: Clarendon Press, 1921 (repr. 1971); 3,5,11,1–8: εἰ δὲ βούλει, ἃ ὕστερον οἱ ἐκείνων μὲν ἀπόγονοι, οὐ πολὺ δὲ πρὸ ἡμῶν γεγονότες ἔπραξαν, τὰ μὲν αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενοι πρὸς τοὺς κυριεύοντας τῆς τε Ἀσίας πάσης καὶ τῆς Εὐρώπης μέχρι Μακεδονίας καὶ πλείστην τῶν προγεγονότων δυνάμιν καὶ ἀφορμὴν κεκτημένους καὶ</p>	210a	–	Rede- wendung

		μέγιστα ἔργα κατειργασμένους, τὰ δὲ καὶ μετὰ Πελοποννησίων ἀριστεύοντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν:			
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Aik. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Oeconomicus, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 2, 2nd edn. Oxford: Clarendon Press, 1921 (repr. 1971); 4,5,17,2-6: εἶ μὲν γὰρ φερομένης τῆς γεωργίας ἔρρωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἅπασαι, ὅπου δ' ἂν ἀναγκασθῆ ἢ γῆ χερσεύειν, ἀποσβέννυνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι σχεδόν τι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	-	Rede- wendung